

CỘNG ĐOÀN LÒNG CHÚA THƯƠNG XÓT LIÊN GIÁO PHẬN

Địa chỉ : **1 Tôn Thất Tùng, P.Phạm Ngũ Lão,
Q.1; TPHCM**

Email : **longthuongxotgp@yahoo.com**

Website : **longchuathuongxot.vn**

Facebook : **facebook.com/thuongxotGP2008**

ĐT: **(028) 38.330.820**

07/2022

Nếu có ai làm con phiền khổ, con hãy nghĩ đến những điều tốt lành con có thể làm cho người đã gây khổ cho con (NK 1760).

(Lưu hành nội bộ)

LÁ THƯ LINH HƯỚNG

LÁ THƯ LINH HƯỚNG THÁNG 07/2022

LM Ernest Nguyễn Văn Hưởng

Vừa rồi họ đạo Chợ Đũi có tổ chức đi hành hương Đức Mẹ Mekong bên thủ đô Phnôm Pênh của Campuchia. Ở Việt Nam thì chúng ta nghe nhiều tin đồn về dịch bệnh, về những khó khăn của tình hình đi lại trong cơn dịch. Thế nhưng có dịp đi “nước ngoài” tuy sát bên cạnh chúng ta nhưng chúng ta cũng thấy tình hình đã thay đổi nhiều: về sát khuẩn, về đeo khẩu trang cũng không còn nghiêm ngặt lắm, nghĩa là có thể đeo và không đeo khẩu trang. Dĩ nhiên khi vào quán ăn thì không ai đeo nữa.

Theo lời của hướng dẫn viên thì các sinh hoạt thương mại đã trở lại tuy không như trước nhưng cũng gần như bình thường. Tuy nhiên không phải mọi hoạt động đều như trước, thí dụ du lịch bị giảm sút hẳn và nhiều quán ăn, siêu thị lớn bị đóng cửa vì không có khách. Hậu quả cơn dịch vẫn còn thấy đâu đó.

Dù vậy chúng ta cũng mừng vì sinh hoạt trở lại, trong khi theo truyền thông thì có vài nước vẫn còn phải vất vả để chống chọi với cơn dịch. Nhớ đến cảnh cách ly phong tỏa mà ngán ngấm cho những nước ấy.

Sinh hoạt phong trào Lòng Chúa Thương Xót cũng bị ảnh hưởng vì cơn dịch. Nhiều người không dám đi họp hay đọc kinh chung với nhau. Nhiều người khi đi lễ, đọc kinh không dám ngồi gần nhau chỉ vì cơn dịch kinh hoàng còn ám ảnh trong tâm trí. Nhiều gia đình bị tan nát vì dịch và khắc phục hậu quả cũng đòi có thời gian lâu dài do con cái mất cha mất mẹ, do công ăn việc làm bị xáo trộn nghiêm trọng. Tất cả những hoàn cảnh đó mời gọi chúng ta, những người còn có thể trụ được trong cơn dịch hãy biểu lộ lòng thương xót của Chúa đối với những người ấy. Xin Lòng Chúa Thương Xót nhìn đến chúng ta và ban cho mọi người được can đảm đối diện với cuộc sống khó khăn hiện tại.

BBT tổng hợp

CHÚA NHẬT XIV THƯỜNG NIÊN, NĂM C

Tông đồ là kẻ được sai đi. Vì thế làm tông đồ rất khác với làm chuyên viên. Làm chuyên viên thì cần phải có tài năng. Còn làm tông đồ thì chỉ cần đi theo lệnh Chúa sai, đến với người Chúa sai mình đến, và mọi việc khác hầu như Chúa sẽ làm tất cả.

NHỮNG KẸ MANG BÌNH AN

Lời đầu tiên mà Chúa Giêsu dạy các môn đệ phải nói khi vào một nhà nào là "Bình an cho nhà này". Như thế nghĩa là họ sẽ làm những sứ giả của sự bình an. Nói cách khác, làm sứ giả của bình an là sứ mạng đầu tiên của người môn đệ Chúa.

Bình an không phải là một cái gì tiêu cực do không có chiến tranh và thù hận. Nó đòi phải có tinh thần cởi mở, tình huynh đệ, lòng khoan dung, thiện chí và ước muốn hòa giải. Nó buộc chúng ta đi đến với người khác. Nó giúp chúng ta gỡ bỏ những rào cản của nghi kỵ, sợ hãi, thành kiến và óc cố chấp.

Trước lúc Rước Lễ, chủ tế chúc "Bình an của Chúa hằng ở

cùng anh chị em". Đây thực là một món quà quý giá mà thế gian không thể ban tặng được. Tiếp đó chủ tế kêu gọi "Anh chị em hãy chúc bình an cho nhau". Đáp lời Ngài, chúng ta chào nhau, đến bắt tay nhau hoặc ôm hôn nhau. Ước chi những cử chỉ đó không phải chỉ là hình thức mà thực sự bày tỏ lòng thân thiện của chúng ta. Cuối Thánh lễ, chủ tế lại chúc "Chúc anh chị em ra đi bình an". Câu này có nghĩa là chúng ta đã đến nhà thờ lãnh nhận bình an của Chúa, vậy khi ra về chúng ta cũng hãy mang bình an ấy đến cho mọi người chúng ta sẽ gặp gỡ.

Đã qua hơn 2000 năm, nhưng lời dạy của Chúa Giêsu vẫn như đang nói với chúng ta hôm nay: "*Lúa chín đầy đồng mà thợ gặt lại ít*" (Lc 10, 3). Cánh đồng lúa menh mông còn bị bỏ hoang không thợ gặt hái. Thế giới này dường như vẫn còn mò mẫm trong bóng đêm dày đặc của sự dữ, của tranh chấp, của oán thù; rất cần những đốm sáng của tình thương, của khoan dung,

của tha thứ. Thế nên, không lạ gì Chúa Giêsu đã nói: *"Anh em hãy ra đi. Nay Thầy sai anh em đi như chiên con vào giữa bầy sói"* (Lc 10, 3).

"Ra đi" chứ không phải "ở lại", đó là một lệnh truyền. Cả cuộc đời của Thầy là một hành trình: Sinh ra ngoài đường, sống và rao giảng ngoài đường, cuối cùng chết cũng ngoài đường. Thầy luôn lên đường và không ngừng ra đi. Công đồng Vaticano II cũng long trọng khẳng định: *"Tự bản tính, Giáo Hội lữ hành phải truyền giáo"* (TG 2). Thánh GH Gioan Phao lô II cũng quả quyết: *"Không một ai trong những người tin vào Đức Kitô, không một tổ chức nào trong Giáo Hội được miễn khỏi trách vụ cao cả này: Đó là loan báo Đức Kitô cho mọi dân tộc"* (Sứ vụ Đấng Cứu Độ, 3).

Vậy ơn gọi của người tín hữu Kitô là *"Ra đi"*.

Ra đi đem "bình an" đến cho các dân tộc, bình an giữa mọi người với nhau, bình an với Chúa.

Ra đi chữa lành bệnh nơi thể xác cũng như trong tâm hồn.

Ra đi loan báo Nước Thiên Chúa đã đến gần, nước tình yêu

và ân sủng, nước công chính và bình an.

Thánh Phao lô đã phải thốt lên: *"Khốn cho thân tôi: nếu tôi không rao giảng Tin Mừng"* (1Cr 9, 16). Nhưng việc làm mới chứng thực cho lời rao giảng, và lời rao giảng sẽ soi sáng cho việc làm. Ra đi là để làm chứng, và lời chứng sáng giá nhất chính là việc làm. Đúng như L. Moody đã nói: *"Các ngọn hải đăng không thổi còi ầm ĩ, chúng chỉ chiếu sáng"*.

CHUYỆN MINH HỌA

Ngày kia, thánh Phanxicô Assadi nói với một thầy dòng: "Nào chúng ta cùng đi phố và giảng đạo". Hai người ra đi, hết con đường trước mặt, quẹo sang đường khác rồi về nhà. Thầy dòng thắc mắc hỏi: "Con nghe ngài nói là mình đi phố và giảng đạo cơ mà!". Thánh Phanxicô đáp: "Chúng ta đã giảng đạo rồi đó! Khi chúng ta đi đường. Mọi người nhìn ta, thấy phong cách của ta, nghĩ về đời sống của ta và rồi họ sẽ thắc mắc về nguồn sống nơi linh hồn của họ. Như thế chẳng phải là ta đã giảng đạo cho họ rồi sao?".

Câu nói của thánh nhân quả là khôn ngoan. Người Kitô không có cách truyền giáo nào hay hơn là chính đời sống chứng tá của họ.

CHÚA NHẬT XV THƯỜNG NIÊN, NĂM C

Thầy tư tế và thầy Lêvi là những người chỉ quan tâm đến bản thân mình: khi gặp một tình huống đặc biệt, họ nghĩ đến bản thân họ trước (không dừng lại chăm sóc người bị nạn vì sợ trễ giờ, vì sợ ô uế nếu đụng vào xác chết).

Người Samaria là người biết nghĩ đến người khác: khi gặp người bị nạn, anh chỉ biết tìm cách giúp đỡ nạn nhân, không ngại mất giờ, mất công và mất tiền.

Thầy tư tế và thầy lêvi chú ý giữ luật ghi trên sách vở (luật quy định về thanh sạch và ô uế); Người Samaria giữ luật trong tim (luật yêu thương).

Thầy tư tế và thầy lêvi không phạm tội nào về lời nói hay việc làm, nhưng phạm tội thiếu sót vì đã bỏ qua không làm điều mình phải làm.

Người Samaria là một người chăm sóc (carer)

Loại người này rất hiếm thấy trong xã hội, vì trong xã hội ai nấy chỉ biết lo cho mình, ít ai để ý chăm sóc người khác, nhất là chăm sóc những người xa lạ không có quan hệ gì tới mình.

Nhưng loại người này rất hữu ích cho xã hội. Bằng những việc chăm sóc âm thầm, nhỏ bé, họ chính là muối và men làm cho xã hội bớt đau khổ, bớt xấu xa và thêm tốt đẹp.

Khi đề cao người Samaria, Chúa Giêsu muốn chúng ta cũng

phải là những người chăm sóc. Con đường Giêrusalem tới Giêricô chính là đường đời, trên đó không thiếu những người bất hạnh cần được chăm sóc. Mỗi người cũng được Chúa ban có nhiều khả năng chăm sóc: một lời an ủi động viên, một cử chỉ thân ái, một giúp đỡ thiết thực chính là chút rượu và chút dầu xoa dịu những thương đau cho người anh em mình đang gặp đau khổ (FM).

Sở dĩ người ta không dám làm một cái gì đó cho những người anh em, là vì họ không có can đảm vượt qua nỗi sợ.

Sở dĩ thầy tư tế và thầy Lê vi *"tránh qua bên kia mà đi"* là vì các thầy sợ ô uế khi đụng vào xác chết, sợ bọn cướp còn ẩn nấp đâu đây, sợ rắc rối phiền hà đến bản thân.

Sở dĩ chúng ta không dám làm một cái gì đó cho người anh em khi họ cần giúp đỡ, là vì chúng ta sợ phải thiệt thòi, sợ tổn công sức, sợ mất thời gian, sợ phải trả giá, sợ đụng đến sự an toàn, tiện nghi của mình. Chúng ta muốn được yên thân! Thầy tư tế và thầy Lêvi đã tự hỏi: *"Điều gì sẽ xảy ra cho tôi, nếu tôi dừng lại và săn sóc người anh em bị đánh như tử?"*. Trái lại, người Samari đã đảo ngược câu hỏi: *"Điều gì sẽ xảy ra cho người anh em bị đánh như tử, nếu tôi không dừng lại và chăm sóc người ấy?"*. Người Samari tốt lành đã xả thân vào một hành động vị tha đầy nguy hiểm.

Yêu thương không phải là cho đi một cái gì, nhưng là cho đi chính bản thân. Yêu thương là hy sinh, là quên mình, là hiến thân phục vụ tha nhân: Kahil Gibram có một câu nói chí

tình: *"Bạn cho đi quá ít khi chỉ cho đi của cải. Chỉ khi nào cho đi chính mình, bạn mới thực sự cho đi"*. Càng đi tìm bản thân, con người càng đánh mất chính mình. Càng co cụm trong vỏ ốc ích kỷ của mình, con người càng chết dần mòn trong nỗi cô đơn. Càng muốn được yên thân, con người càng vong thân.

Nỗi khát khao hạnh phúc của con người chỉ có thể được lấp đầy khi họ biết đến gần, cúi xuống phục vụ tha nhân.

Con người chỉ thành đạt thực sự, con người chỉ thực sự là người khi họ dám sống chết cho anh em.

Người tín hữu Kitô chỉ thực sự là con Chúa khi họ dám tiêu hao vì người khác. Mẹ Têrêsa Calcutta nói: *"Kitô hữu là người trao ban chính bản thân mình"*.

Yêu rồi làm. Khi đã yêu rồi chúng ta sẽ biết phải làm gì cho người anh em. Khi đã yêu rồi chúng ta sẽ có sáng kiến để xả thân vì mọi người, nhất là những người nghèo hèn đau khổ. Khi đã yêu rồi, chúng ta sẽ biết cách làm cho kẻ xa lạ nên người thân cận, kẻ thù địch nên người bạn tốt, chỉ cần chúng ta dám đứng lại, đến gần và cúi xuống trước anh em.

CHÚA NHẬT XVI THƯỜNG NIÊN, NĂM C

Đối với nhiều người, cầu nguyện là nói để xin. Nhưng, xét theo một nghĩa nào đó, sự cầu nguyện đích thực chỉ bắt đầu khi ta ngừng nói. Cách cầu nguyện tốt nhất là ở bên chân Chúa, chẳng nói lời nào và cũng chẳng làm gì cả, như Maria vậy.

Có người nghĩ rằng làm việc là cách chúng tỏ cụt thể tình yêu của mình đối với Chúa, cho nên cứ ngồi im bên chân Chúa là mất giờ vô ích, nhất là khi ta còn nhiều việc phải làm. Có lẽ đúng. Nhưng nếu làm việc mà không cầu nguyện thì những việc làm kia dễ trở thành những việc làm vì mình và cho mình chứ không phải vì Chúa và cho Chúa; và cũng có thể chúng trở thành những việc của mình chứ không phải của Chúa. Kết quả là sau khi ngưng việc, ta cảm thấy lòng mình trống rỗng, con người mình rất hời hợt nông cạn.

Nhà tâm bệnh học Thomas Moore nói: "Có người có thể chữa khỏi những rối loạn tâm thần chỉ cần bằng cách tự ban cho mình mỗi ngày một ít phút tĩnh lặng suy nghĩ". Đối với sức khoẻ tâm thần mà đã là như thế, huống chi đối với sức khoẻ siêu nhiên.

Chuyện minh họa: Một bà lão đến một Linh mục xin tham vấn:

- Thưa cha, tôi đã cầu nguyện không ngừng suốt 14 năm qua, nhưng tôi chả cảm thấy sự hiện diện của Chúa gì cả.

- Thế Bà có cho Chúa cơ hội để nói với Bà lời nào không?

- À... không. Tôi cứ nói miết. Nhưng như thế không phải là cầu nguyện sao?

- Không. Bây giờ tôi khuyên bà mỗi ngày bỏ ra 15 phút chỉ ngồi im trước mặt Chúa thôi.

Bà cụ đã làm theo lời khuyên đó. Chỉ vài ngày sau, Bà trở lại khoe:

- Thật tuyệt diệu: Khi tôi nói với Chúa thì tôi chẳng cảm thấy gì cả. Nhưng khi tôi ngồi yên trước mặt Ngài thì tôi thấy như mình được sự hiện diện của Ngài bao phủ lấy tôi.

Chúa phán: "Macta, Macta ơi! Chị lo lắng và lắng xảng nhiều chuyện quá! Chỉ có một chuyện cần thiết mà thôi. Maria đã chọn phần tốt nhất và sẽ không bị lấy đi" (Lc 10, 41-42). Phần tốt nhất ấy chính là ở bên cạnh Chúa, lắng nghe Chúa nói, và cầu nguyện với Chúa.

Mẹ Têrêsa Calcutta, một nữ thánh giữa đời thường, mỗi ngày trước khi bước xuống "địa ngục Calcutta" để chăm sóc những người cùng khổ, hoặc đi vào "nhà hấp hối" để an ủi các kẻ liệt, các nữ tu của Mẹ đã quì cầu nguyện trước Thánh Thể một tiếng đồng hồ để kín múc nơi Chúa: tình yêu, sức mạnh, lòng can đảm và nhiệt huyết tông đồ.

Hoạt động tông đồ là mang tình yêu Chúa đến với anh em, tại sao chúng ta lại không kín múc nơi Chúa là suối nguồn yêu thương. Cho dù là hoạt động truyền giáo, hoạt động từ thiện bác ái, hay sinh hoạt hằng ngày theo bổn phận, chúng ta cũng đừng quên "chọn phần tốt nhất" này. Hãy nhớ lời Chúa: "Không có Ta, chúng con không làm gì được".

Các triết gia phương Tây có khuynh hướng hoạt động cho rằng Chúa không làm gì, con người làm hết. Các triết gia phương Đông trái lại ưa thích thuyết tĩnh học, để Chúa làm hết và con người không làm gì. Nhưng khuôn vàng thước ngọc của chúng ta là: "Cầu nguyện và hoạt động", Macta phải đi đôi với Maria. Cầu nguyện là linh hồn của hoạt động, và hoạt

động là kết quả của cầu nguyện. P.Graef có một câu nói rất thâm thúy: "Hoạt động mà không có cầu nguyện là thiếu nguyên tắc căn bản, cầu nguyện mà không có hoạt động là thiếu đất gieo hạt".

Tuy nhiên, có một cám dỗ khiến chúng ta khó thoát khỏi. Đó là nhiều khi chúng ta tưởng mình phục vụ Chúa, nhưng hóa ra chúng ta phục vụ chính mình. Nhìn Macta lăng xăng dọn bữa ăn, chúng ta thấy dáng dấp của chính mình. Chúng ta hoạt động để được tiếng khen, để gây chú ý: "Thưa Thầy, em con để mình con phục vụ mà Thầy không để ý tới sao? Xin Thầy bảo nó giúp con một tay" (Lc 10, 40-41). Chúng ta mời gọi kẻ khác cộng tác, cũng là để phục vụ cho chương trình của chính mình.

Đôi khi chúng ta cầu nguyện cũng là để kéo Chúa về "phe mình", xin Chúa ủng hộ để cá nhân mình sớm được vẻ vang. Chúng ta muốn mình luôn được thành công. Chúng ta không chấp nhận thất bại. Chúng ta mãi nguyện với những hoạt động tông đồ của mình. Chúng ta hài lòng với công cuộc từ thiện của chúng ta. Chúng ta đi tìm chính mình!

CHÚA NHẬT XVII THƯỜNG NIÊN, NĂM C

LỜI CẦU XIN CỦA ABRAHAM

Lời cầu xin của Abraham có nhiều điểm hay, đáng để chúng ta bắt chước:

- Ông không cầu xin cho bản thân mình, mà cho người khác, những người không phải là bà con hay bạn bè thân thích gì của ông cả.

- Ông không cầu xin cho những người đạo đức công chính, mà xin cho những người tội lỗi.

- Ông đã nại vào lòng thương xót của Chúa và vào "uy tín" của một số người công chính.

Nhưng có một điểm mà Abraham chưa làm gương cho chúng ta được. Đó là xem ra ông chưa tin tưởng hoàn toàn vào Chúa cho nên đã dừng lại ở con số 10 người công chính chứ không dám tiến xa hơn vào lòng thương xót vô biên của Chúa.

XIN, TÌM VÀ GỖ

Chúa Giêsu khuyến khích chúng ta hãy xin, hãy tìm và hãy gõ cửa. Nghĩa là đức tin của chúng ta phải là một hành động tích cực chứ không phải là một

thái độ thụ động chỉ biết đợi chờ.

Tuy nhiên lắm khi vì tự phụ mà chúng ta không xin, nên chúng ta không nhận được; lắm khi vì chúng ta lười biếng mà không tìm, nên chúng ta không gặp; lắm khi vì chúng ta nhút nhát mà không gõ cửa nên không được mở cho.

Đừng thụ động ngồi chờ ơn Chúa như những quả sung từ trời rụng xuống. Hãy khiêm tốn, siêng năng và bạo dạn mà xin, mà tìm và gõ cửa. Nếu điều đó tốt cho chúng ta thì chắc chắn Thiên Chúa là Cha nhân hậu sẽ ban cho chúng ta.

TẠI SAO PHẢI CẦU XIN CÁCH KIÊN TRÌ?

Phải kiên trì khi cầu xin là để tăng thêm ước muốn của chúng ta, và cũng là để tăng thêm giá trị ơn Người sẽ ban. Nếu chúng ta không nhận được điều mình xin, thì không phải là Chúa không sẵn sàng ban ơn, nhưng có thể điều cầu xin ấy không mang lại ích lợi cho linh hồn chúng ta, hoặc Người muốn dành cho chúng ta một ơn lớn

lao hơn. Cho dù sự đáp trả của Chúa không như lòng chúng ta mong ước hay không đúng lúc chúng ta mong đợi, thì đó cũng là bởi sự khôn ngoan và lòng yêu thương của một người Cha đầy tình nhân ái.

VÀ CHÚA NÓI KHÔNG

- Tôi xin Người lấy niềm kiêu hãnh của tôi đi. Và Người nói "không". Người nói việc lấy đi không phải do Người mà là tôi phải từ bỏ nó.

- Tôi xin Người làm cho đứa bé tật nguyền của tôi được lành lặn. Và Người nói không. Người nói tinh thần của tôi mới là tất cả, còn thể xác chỉ là nhất thời thôi.

- Tôi xin Người ban cho tôi sự kiên nhẫn. Và Người nói không. Người nói kiên nhẫn là một pho sản của nỗi gian nan khổ cực, không ban được mà phải tự kiếm lấy.

- Tôi xin Người ban cho tôi hạnh phúc. Và Người nói không. Người nói Người ban cho tôi những lời chúc lành, hạnh phúc tùy thuộc nơi tôi.

- Tôi xin Người vớt bỏ nỗi đớn đau. Và Người nói không. Người nói khổ đau sẽ đưa con ra khỏi những lo toan trần thế và đưa con lại gần Ta hơn.

- Tôi xin Người làm cho tinh thần tôi phát triển. Và Người nói không. Người nói sẽ cho tôi sự sống để tôi vui hưởng tất cả mọi thứ.

- Tôi xin Người giúp tôi yêu thương những người khác nhiều như Người yêu tôi. Và Người nói: À, cuối cùng thì con cũng có một ý tưởng hay.

XIN ĐIỀU NÀY ĐƯỢC ĐIỀU KHÁC

- Tôi xin Chúa cho tôi sức khoẻ để tôi có thể làm được những việc lớn lao - Ngài lại ban cho tôi sự yếu đuối để tôi làm mọi việc cách tốt hơn.

- Tôi xin Chúa cho tôi giàu sang để tôi có thể sống hạnh phúc hơn - Ngài lại ban cho tôi sự nghèo nàn để tôi sống khôn ngoan hơn.

- Tôi xin Chúa ban cho tôi quyền lực để được người đời xưng tụng - Ngài lại ban cho tôi sự mọn hèn để tôi ý thức cần đến Ngài hơn.

- Tôi xin Chúa ban cho tôi mọi sự, nhờ đó tôi tận hưởng thú vui cuộc sống - Ngài lại ban cho tôi cuộc sống để nhờ đó tôi tận hưởng mọi sự.

- Tuy tôi chẳng được tất cả những điều tôi xin, nhưng lại nhận được mọi thứ tôi cần (Anon).

CHÚA NHẬT XVIII THƯỜNG NIÊN, NĂM C

Chúng ta đang sống trong nền kinh tế thị trường và trong nền văn minh hưởng thụ. Bởi đó chúng ta bị thu hút bởi tiền bạc của cải. Nhưng của cải vật chất vừa có lợi vừa có hại.

Lời Chúa hôm nay sẽ cho ta thấy rõ mặt phải và mặt trái của tiền bạc của cải.

CÓ TIỀN VÀ XÀI TIỀN

Một lão trọc phú keo kiệt kia đã tích lũy được một số tiền rất lớn và đang mơ tới tương lai hạnh phúc đang chờ đón lão. Tuy nhiên trước khi lão kịp vung tiền ra mua lấy hạnh phúc thì thần chết hiện ra đòi bắt hãn xuống âm phủ.

Lão thương lượng: "Xin thần chết cho tôi sống thêm ba ngày nữa thôi. Tôi sẽ chia cho ngài một nửa tài sản của tôi". Thần chết không chịu. Lão xuống giá: "Vậy xin cho tôi sống thêm một ngày. Tôi sẽ giao cho Ngài tất cả tài sản". Thần chết vẫn không chịu. Lão nài nỉ "Xin cho tôi một phút thôi, để tôi kịp viết lời trối".

Thần chết đồng ý. Lão ngồi xuống, cầm bút viết câu sau đây:

"Gửi người nào gặp được tờ giấy này. Nếu bạn có đủ tiền để sống thì đừng uổng phí cuộc đời để kiếm thêm nhiều tiền nữa làm chi. Hãy lo sống thôi! Tiền bạc của tôi rất nhiều, nhưng chỉ một giờ để sống tôi cũng chẳng mua được!"

Tiền của không phải để sở hữu mà để hưởng dùng. Nói nôm na, tiền bạc không phải để "có" mà để "xài". Nhiều người rất biết cách "sở hữu" nhưng lại không biết cách "hưởng dùng". Rốt cuộc họ không hạnh phúc bằng một đứa trẻ, sở hữu rất ít nhưng hưởng dùng rất nhiều. Người giàu thật không phải là người có nhiều mà là người hưởng dùng nhiều. Cố gắng để có thật nhiều tiền mà không thể hưởng dùng thì chẳng khác gì một người mù cố gắng thu góp thật nhiều băng vidéo.

Vấn đề đặt ra là "hưởng dùng" và "xài" tiền như thế nào.

NGHỆ THUẬT LÀM GIÀU

Một ngày nọ, vua Nghiêu đi tuần thú đất Hoa, viên quan địa phương đất ấy ra nghênh đón và chúc vua rằng: "Xin chúc nhà vua sống lâu". Vua Nghiêu nói: "Đừng chúc thế!" Viên quan lại chúc: "Chúc nhà vua giàu có". Vua Nghiêu lại nói: "Đừng chúc thế". Viên quan chúc nữa: "Xin chúc nhà vua đông con trai". Vua Nghiêu lại nói: "Đừng chúc thế". Quan lấy làm lạ mới hỏi nhà vua: "Sống lâu, giàu có, đông con trai, ai cũng thích cả, sao nhà vua chẳng muốn?". Vua Nghiêu đáp: "Đông con trai thì sợ nhiều. Giàu có thì việc nhiều. Sống lâu thì nhục nhiều. Ba điều ấy không mang lại nhân đức nên ta từ chối".

Viên quan tâu: "Nhà vua nói thế thực là bậc quân tử. Nhưng trời sinh ra mỗi người phải có một việc. Nếu đông con trai, hãy cắt đặt mỗi người một nhiệm vụ thì có lợi chứ có gì mà sợ? Giàu có mà đem phân phát cho người nghèo thì còn công việc gì mà lo? Ăn uống có chừng mực, thức ngủ có điều độ, trong lòng thanh thoả, thiên hạ tài giỏi thì vui cái vui của họ, trăm tuổi nhắm mắt về cõi trời. Một đời chẳng gây tai hoạ gì, hỏi có gì là nhục?".

Đứng trước tiền của, người ta có những thái độ rất khác nhau: Vua Nghiêu vì quá thận trọng chỉ nhìn thấy mặt trái của đồng tiền, nên của cải không sinh ích gì cho ông. Người phú hộ trong bài Tin Mừng hôm nay lại quá cậy dựa vào tiền của, nên khi thần chết bất ngờ đến thì tiền muôn bạc nén cũng không cứu được linh hồn ông. Duy chỉ có viên quan địa phương là có thái độ đúng mực về tiền bạc: Nếu giàu có thì đem chia sẻ cho người thiếu thốn. Đó chính là sứ điệp mà Chúa Giêsu muốn loan báo cho chúng ta hôm nay: Hãy dùng của cải đời này mà "làm giàu trước mặt Thiên Chúa" (Lc 12, 21). Đó chính là "nghệ thuật làm giàu" đích thực.

George Horace Lorimer, chủ bút tờ Saturday Evening Post có lần viết: "Có tiền và có những cái mua bằng tiền là tốt. Nhưng biết dùng tiền và đừng để mất những thứ tiền không mua được còn tốt hơn".

Có thể kể những thứ sau đây tiền không mua được:

- Tiền không mua được tình bạn chân thực.
- Tiền không mua được lương tâm trong sạch.
- Tiền không mua được niềm vui mạnh khoẻ.

HỌC HỎI LINH ĐẠO

Bài 78

TÌM HIỂU TÔNG CHIẾU DUNG NHAN LÒNG XÓT THƯƠNG

(Tiếp theo)

Lm. G. Tạ Huy Hoàng

Dẫn vào

Sáng nay, ngày 12-6-2022, tại cơ sở trường của mình (25 Đường Số 9, P. Bình Thọ, TP. Thủ Đức, TP. HCM), Học viện Công giáo Việt Nam (HVCGVN) đã cử hành "Nghị thức bế giảng và phát bằng" (Chứng chỉ triết học, Cử nhân thần học, Thạc sĩ thần học). Sau đó mọi người

cùng nhau hiệp thông thờ phượng, cảm tạ ơn Chúa, tri ân và cầu nguyện cho nhau trong thánh lễ đồng tế kính Chúa Ba Ngôi. Nghị thức thật trang trọng hân hoan; thánh lễ vô cùng sốt sắng ấm áp!

Dường như, chính với bầu khí như thế, người ta đã có thể cảm nhận được cách khá sống động rằng, không chỉ các đấng bậc trong Giáo hội, các vị hữu trách, các giáo sư, các nhân viên HVCGVN đều tỏ ra rất vui mừng phấn khởi, mà còn chính là các bạn sinh viên tốt nghiệp, các vị tân cử nhân, các vị tân thạc sĩ... những "nhân vật chính yếu, không thể thiếu" bên cạnh những người thân đến từ gia đình, cộng đoàn, giáo xứ của mình mới là những người đang hết sức vui mừng đón nhận những thành quả Chúa ban sau nhiều năm tháng học tập, nghiên cứu, ứng dụng vào cuộc sống... và thực hành. Tất cả như để mong, để ước cho "ngày mùa" hôm nay... các sinh viên được nhận bằng sẽ hiện thực hóa... "sự bắt đầu một giai đoạn mới" (*commencement exercises*).¹

¹ *Commencement exercises*: "Graduation ceremonies and rites are often labeled 'commencement exercises.' The former implies 'the end of a phase' or a 'departure

Thật vậy, với châm ngôn “Đức Ki-tô chịu đóng đinh là sự khôn ngoan của Thiên Chúa” (*Christus Crucifixus Dei Sapientia*), HVCGVN đã và vẫn đang góp phần huấn luyện các sinh viên của mình hướng lên Đức Ki-tô chịu đóng đinh (Tử nạn-Phục sinh) để “hiệp thông-tham gia-sứ vụ”. Bởi đó chính là

con đường Thầy Giê-su đã đi, và đó cũng chắc chắn chính là con đường “hiệp hành” thể hiện sự khôn ngoan đầy tình yêu xót thương (*merciful love*) của Thiên Chúa dành cho nhân loại.²

Có thể nói HVCGVN luôn mong muốn các sinh viên của mình sẽ nỗ lực sống “hiệp hành” theo tinh thần “hiệp thông-tham gia-sứ vụ” của Đức Giáo hoàng Phan-xi-cô gửi gắm trong *Misericordiae vultus*, số 18,10-12: như mong các vị thừa sai sẽ là sứ giả của niềm vui ơn tha thứ; như mong các sinh viên rồi đây sẽ góp phần tích cực vào công cuộc tổ chức “các giáo điểm đại phúc cho dân”; như luôn mong mọi người thực hiện sự hòa sự giải với nhau; như mong các tín hữu quay lại với “ngai ân sủng”, để được xót thương và đón nhận ân sủng.³

***Misericordiae vultus*, số 18,10-12**

Cầu mong từng giáo phận có thể tổ chức “các giáo điểm đại phúc cho dân” sao cho những vị thừa sai này có thể là sứ giả của niềm vui ơn tha thứ. (APV 18,10) Các vị giám mục được yêu cầu cử

from a certain level at school’ (e.g. high school, college) while the latter entails a ‘new era’ or ‘a beginning’ or ‘a period of transition’.

(<https://www.google.com/search...>).

² X. Thượng Hội đồng Giám mục, “Tài liệu chuẩn bị” (*Pre-paratory Document*) trong *Hướng đến một Hội Thánh Hiệp hành: Hiệp thông, Tham gia và Sứ vụ* (*For a Synodal Church: Communion, Participation, and Mission*) (Vatican: Văn phòng Tổng Thư ký THĐGM, 2021).

³ X. *Dt* 4,16.

hành bí tích hòa giải với dân mình để thời gian ân sủng do Năm Thánh mang đến có thể làm cho nhiều người con cái của Chúa một lần nữa sẽ lại cất bước hành trình về nhà Cha. (APV 18,11) Mong sao, đặc biệt trong suốt phụng vụ Mùa Chay này, các vị mục tử siêng năng trong việc kêu mời các tín hữu quay lại với “ngai ân sủng, để được xót thương và đón nhận ân sủng” (Dt 4,16). (APV 18,12)

Chút suy tư

Cũng sáng hôm nay, khi tham dự lễ bế giảng năm học 2020-2021 tại Học viện Công giáo Việt Nam, tôi may mắn gặp một vị giáo sư vừa hoàn thành bộ sách *Ngữ pháp tiếng Hy-lạp* khá đồ sộ. Ngài cho biết phải mất sáu năm trời để hoàn tất bộ sách quý ấy. Thế đấy! Vì đã biết danh tiếng của vị giáo sư này về phương diện ngôn ngữ nói chung, cổ ngữ nói riêng, tôi đã hỏi ngài về thời gian cần thiết để hình thành một bộ sách khác của ngài: “Thưa cha, thế còn bộ sách *Ngữ pháp tiếng La-tinh* thì cha đã mất bao lâu mới xong ạ?” – “Mình phải mất gần tám năm đó”. Thật đáng khâm phục! Thế rồi, khi nghĩ đến bộ sách *Ngữ pháp tiếng Việt trong cái nhìn Ngữ pháp tiếng Anh* của Bằng Hữu và Nhóm Bạn, được thực hiện trong mười năm, tôi mới chợt hiểu thời gian đầu tư cho một công trình ngôn ngữ là rất nhiều, là “cần thiết một cách rất bình thường”, là “bình thường một cách hết sức cần thiết”!

NGŨ LIỆU ĐỀ BIÊN SOẠN NGŨ PHÁP TIẾNG VIỆT (NPTV) TRONG CÁI NHÌN NGŨ PHÁP TIẾNG ANH (NPTA)				
N Ă M	THỜI GIAN	B U Ớ C	NỘI DUNG	THAM KHẢO CHÍNH
1	19-3-2022 – 19-3-2025	1	<i>NPTV trong cái nhìn NPTA 1</i>	<i>Ngữ liệu CIVEL 1</i> (TP. HCM: Nxb. Tôn Giáo, 2021), 1257 trang
2				
3				
4	19-3-2025 – 19-3-2026	2	<i>NPTV trong cái nhìn NPTA 2</i>	<i>Ngữ liệu CIVEL 2</i> (TP. HCM: Nxb. Tôn Giáo, 2021), 1196 trang
5	19-3-2026 – 19-3-2027	3	<i>NPTV trong cái nhìn NPTA 3</i>	<i>Ngữ liệu CIVEL 3</i> (TP. HCM: Nxb. Tôn Giáo, 2021), 1163 trang
6	19-3-2027 – 19-3-2028	4	<i>NPTV trong cái nhìn NPTA 4</i>	<i>Ngữ liệu CIVEL 4</i> (TP. HCM: Nxb. Tôn Giáo, 2021), 1350 trang
7	19-3-2028 – 19-3-2029	5	<i>NPTV trong cái nhìn NPTA 5</i>	<i>Ngữ liệu CIVEL 5</i> (TP. HCM: Nxb. Tôn Giáo, 2021), 1153 trang
8	19-3-2029 – 19-3-2030	6	<i>NPTV trong cái nhìn NPTA 6</i>	<i>Ngữ liệu CIVEL 6</i> (TP. HCM: Nxb. Tôn Giáo, 2021), 1428 trang
9	19-3-2030 – 19-3-2032	7	<i>NPTV trong cái nhìn NPTA 7</i>	<i>Ngữ liệu CIVEL 7</i> (TP. HCM: Nxb. Tôn Giáo, 2021), 1376 trang
10				
<i>Controlling nature...: Ecology in one thing, one unit at a time</i>				

Tuy nhiên, thời gian dài ngắn không phải là vấn đề quá quan trọng. Tính hữu ích cho đạo, cho đời, cho những người sử dụng, những người được thụ hưởng mới là quan trọng hơn. Thật vậy, ngôn ngữ phải làm sao để có thể góp phần giúp người khác cảm nhận được tình yêu xót thương của Thiên Chúa; và

mục đích công việc ta thực hiện nhằm giúp con người sống “Hiệp thông-Tham gia-Sứ vụ” mới là quan trọng nhất. Chẳng vậy mà, trong tâm nhìn và độ bao quát ngữ nghĩa của Tin-Cậy-Mến, tiếng Hy-lạp, tiếng La-tinh hay ngoại ngữ nào bất cứ, sinh ngữ nào bất cứ, ngôn ngữ nào bất cứ... cũng hãy tiên vàn là công cụ góp phần xây dựng bầu khí huynh đệ “hiệp hành” (協行) trong Chúa Ki-tô; cũng có nghĩa là trong định hướng xây dựng nền “văn minh”⁴ (文明), môi trường “văn hóa” (文化), và công trình “văn hiến” (文憲)... Ki-tô giáo cho nhân loại.

Câu hỏi gợi ý

1. Theo tác giả bài viết này, HVCGVN luôn mong muốn các sinh viên của mình sẽ làm gì để gọi là “hiệp hành” theo tinh thần của *Misericordiae vultus*, số 18,10-12?
2. Theo bạn, mục đích các việc ta làm trong đời cần phải như thế nào để có thể giúp thúc đẩy tinh thần sống “hiệp thông-tham gia-sứ vụ”? Hãy cụ thể hóa bằng một vài hành động.
3. Bạn có hiểu thế nào là công cuộc tổ chức “các giáo điểm đại phúc cho dân” không? Hãy kể ra một vài thí dụ nhé.

12-6-2022, GTHH

⁴ Trạng thái tiến bộ khai hóa trong xã hội loài người.

TIN TỨC – SINH HOẠT

TIN CỘNG ĐOÀN LCTX TGP SÀI GÒN

THÁNH LỄ KÍNH LCTX TRONG THÁNG 07/2022 CỦA TGP SÀI GÒN VÀ CÁC GIÁO HẠT

Kính mời Quý Ông-Bà-Anh-Chị-Em tham dự Thánh Lễ Kính LCTX tại các địa điểm sau:

TỔNG GIÁO PHẬN:

NHÀ THỜ HUYỆN SỸ, Số 1, Tôn Thất Tùng, P. Phạm Ngũ Lão, Q.1, TP.HCM; Lúc 15h, Thứ sáu hằng tuần (Chương trình: 14h00: Tôn Sùng Trái Tim Đức Mẹ. 14g30: Sùng kính Lòng Chúa Thương Xót. 15h00: Thánh Lễ Kính Lòng Chúa Thương Xót).

- Ngày 01/07/2022; Chủ Tế: **LM Giuse Nguyễn Mạnh Hùng**, Giáo xứ Thánh Phanxicô Xaviê, hạt SG – CQ.

- Ngày 08/07/2022; Chủ Tế: **LM Michael Nguyễn Tiến Bình**, Giáo xứ Phú Hạnh, hạt Phú Nhuận.

- Ngày 15/07/2022; Chủ Tế: **LM. Giuse Nguyễn Phát Tài**, Giáo xứ Tân Thông, Gp. Phú Cường.

- Ngày 22/07/2022; Chủ Tế: **LM Giuse Phạm Chí Linh**, TTMV Tgp Sài Gòn.

- Ngày 29/07/2022; Chủ Tế: **LM Đaminh Trần Dũng**, SSS.

CÁC GIÁO HẠT:

- **HẠT CHÍ HÒA:** Nhà Thờ Khiết Tâm (28, đường Long Hưng, P.7, Q. Tân Bình) lúc 17g00, ngày 05/07/2022 (thứ ba ĐT). Chủ tế: **LM. Phêrô Nguyễn Văn Giáo**, Chánh xứ Gx Khiết Tâm, Linh hướng CĐ LCTX hạt Chí Hòa.

- **HẠT GIA ĐÌNH:** Nhà thờ Thánh Tịnh (47/57, Nguyễn Văn Đậu, P.6, Q. Bình Thạnh) lúc 17g00, ngày 12/07/2022. Chủ Tế: **LM. Phêrô Ngô Lập Quốc**, Chánh xứ Gx Thánh Tịnh.

- **HẠT HỌC MÔN:** Nhà Thờ Bùi Môn (4/2, Ấp Tân Tiến, xã Xuân Thới Đông, huyện Hóc Môn) lúc 15g00, ngày 02/07/2022. Chủ Tế: **LM. Phêrô Nguyễn Ngọc Vượng**, Linh hướng CĐ LCTX hạt Hóc Môn.

- **HẠT SÀI GÒN - CHỢ QUÁN:** Nhà Thờ Chợ Quán (120, Trần Bình Trọng, P.2, Q.5) lúc 15g00, ngày 27/07/2022. Chủ Tế: **LM. Gabriel Trịnh Công Chánh**, Chánh xứ Chợ Quán, Linh hướng CĐ LCTX hạt SG-CQ.

- **HẠT TÂN ĐỊNH:** Nhà thờ Thánh Phaolô 3 (262/14, Lê Văn Sỹ, P.14, Q.3) lúc 17g00, ngày 07/07/2022 (thứ năm ĐT). Chủ Tế: **LM. Michael Phạm Trường Trinh**, Chánh xứ Gx Phaolô 3, Linh hướng CĐ LCTX hạt Tân Định.

- **HẠT TÂN SƠN NHÌ:** Nhà thờ Tân Hương (162 Tân Hương, P. Tân Quý, Q. Tân Phú), lúc 15g00, ngày 05/07/2022 (thứ Ba đầu tháng). Chủ tế: **LM. Đa Minh Vũ Ngọc Thủ**, Linh hướng CĐLCTX hạt Tân Sơn Nhì.

- **HẠT THỦ ĐỨC:** Nhà Thờ Thánh Nguyễn Duy Khang (32, đường 25, Kp 1, P. Linh Đông, Q. Thủ Đức) lúc 15g00, ngày 08/07/2022. Chủ Tế: **LM. Phêrô Lê Hoàng Chương**, Chánh xứ Gx Thánh Nguyễn Duy Khang, Linh hướng CĐ LCTX hạt Thủ Đức.

- **HẠT XÓM MỚI:** Nhà thờ Thái Bình (751 Thống Nhất, P.13, Q. Gò Vấp) lúc 15g30, ngày 07/07 (Thứ năm ĐT). Chủ tế: **LM. Gioan B. Phạm Minh Đức**, Chánh xứ Gx Thái Bình.

Trước Thánh Lễ, có giờ Cầu nguyện Tôn sùng LCTX.

DANH SÁCH AN NHÂN THÁNG 05/2022

DANH SÁCH XIN BẰNG AN NHÂN CĐ LCTX TGP SÀI GÒN:

HẠT HÓC MÔN:

1. Giuse Phạm Văn Thành & Maria Phạm Thị Hương, Giáo xứ Bùi Môn.
2. Têrêsa Phạm Thị Ngọc Bích & Têrêsa Phạm Thị Bảo Trân, Giáo xứ Bùi Môn.
3. Anna Phạm Thị Anh Thy & Anna Phạm Triều Thiên Ý, Giáo xứ Bùi Môn.
4. Maria Nguyễn Thị Kim Thu, Giáo xứ Bùi Môn.
5. Đaminh Nguyễn Công Cán & Maria Nguyễn Thị Đậu, Giáo xứ Bùi Môn.

HẠT SÀI GÒN – CHỢ QUÁN:

1. Bà Lê Thị Bảy, Giáo xứ Chợ Quán.
2. Ông Nguyễn Thanh Hoàng, Giáo xứ Chợ Quán.

HẠT THỦ ĐỨC:

1. Giuse Phạm Văn Tấu, Giáo xứ Tam Hải.
2. Maria Trần Thị Khuyên, Giáo xứ Tam Hải.

ÂN NHÂN ĐÓNG GÓP TRÙNG TU ĐÀI LCTX GIÁO XỨ KHÁNH VĨNH, HẠT DIÊN KHÁNH, GP. NHA TRANG:

1. Gioan B. M. Nguyễn Thế Vịnh, BCHCDLCTX Tgp SG 20.000.000đ.
2. Xứ đoàn Tam Hải, hạt Thủ Đức: 2.500.000đ.
3. Xứ đoàn Châu Bình, hạt Thủ Đức: 2.500.000đ.
4. Xứ đoàn Tam Hà, hạt Thủ Đức: 2.500.000đ.
5. Xứ đoàn Thánh Nguyễn Duy Khang, hạt Thủ Đức: 2.500.000đ.
6. Ban Chấp hành CD LCTX hạt Gia Định: 1.000.000đ.

Cha Tổng Linh hướng và Ban Chấp hành CD Lòng Chúa Thương Xót Tgp Sài Gòn chân thành cảm ơn Quý Ân nhân. Nguyện xin Thiên Chúa, Đấng Từ Bi – Thương Xót bù đắp xứng đáng cho lòng quảng đại của Quý Vị.

Ý CẦU NGUYỆN CỦA ĐỨC THÁNH CHA PHANXICÔ

Tháng 07/2022

CẦU CHO NHỮNG NGƯỜI CAO NIÊN

Xin cho những người cao niên, biểu tượng của cội nguồn và ký ức của một dân tộc, biết dùng kinh nghiệm và sự khôn ngoan của mình để giúp người trẻ hướng đến tương lai trong hy vọng và trách nhiệm.

TIN HIỆP HỘI LÒNG CHÚA THƯƠNG XÓT GIÁO PHẬN XUÂN LỘC: SINH HOẠT ĐỊNH KỲ - THỨ SÁU ĐẦU THÁNG (06.2022) *(Xin xem hình ở trang bìa)*

I- BẢN TIN HIỆP HỘI LCTX GIÁO HẠT HÒA THANH - GP XUÂN LỘC.

THÁNH THỂ - THÁNH TÂM CỦA LÒNG THƯƠNG XÓT

Hiệp thông với Giáo Hội, tháng Sáu hằng năm, tháng mà Giáo Hội dành để mời gọi mọi tín hữu hướng về việc tôn sùng Thánh Tâm Chúa Giêsu và yêu mến Chúa Giêsu Thánh Thể, chiêm ngắm và tôn kính Thánh Tâm Chúa Giêsu suối nguồn của Lòng Thương Xót.

Trái Tim và Thánh Thể là biểu hiệu của Tình Yêu. Kính Trái Tim Chúa là kính nhớ Tình Thương vô biên của Chúa. Vì yêu thương loài người tội lỗi khốn cùng, Chúa Giêsu đã chịu lưỡi đồng đâm thấu trái tim, để cho Máu và Nước chảy ra, trở nên Bí tích cứu độ chúng ta, và dạy chúng ta yêu thương nhau.

Hưởng ứng lời mời gọi của Quý Đức Cha, toàn thể Giáo phận Xuân Lộc tiếp tục bước đi trên con đường "Lòng Thương Xót", mở lòng đón nhận Lòng Thương Xót của Chúa là con đường nối kết Thiên Chúa với con người.

Chiều thứ Sáu đầu tháng Sáu, ngày 03/06/2022, được sự yêu thương của Đức Cha Gioan, Cha Giuse Trần Phú Sơn, Đặc trách HH.LCTX Giáo phận Xuân Lộc, đã tạo điều kiện thuận lợi để mọi thành viên của HH.LCTX Giáo hạt Hòa Thanh và các Hội viên của các Giáo hạt Giáo xứ bạn thuộc Giáo phận Xuân Lộc được hiện diện tại Giáo xứ Suối Cát (Trung Tâm Lòng Chúa Thương Xót Giáo phận) để tổ chức Ngày Hành hương: Giờ cầu nguyện LTX Vô Biên - Lần Chuỗi kính LCTX - Chặng Đàng Thánh Giá và Thánh lễ Tôn vinh LCTX - Kính Thánh tâm Chúa Giêsu để tạ ơn Chúa về muôn ơn lành Chúa đã thương ban cho từng người, từng gia đình trong Giáo phận Xuân Lộc.

Trong niềm phấn khởi vui mừng của mọi người và đây cũng là dịp mọi thành phần dân Chúa quy tụ để khởi lên trong lòng niềm hân hoan, phấn khởi của đức tin, của tình hiệp nhất và lòng nhiệt huyết tông đồ, giúp mọi người trao ban Lòng Thương Xót của Chúa cho nhau và cho mọi người. Nhờ đó Giáo phận chúng ta có

thể tiến thêm hơn nữa trong hành trình trở thành Thánh Địa của Lòng Thương Xót.

Với **Ý cầu nguyện**: Cầu cho Thiếu Nhi biết trở nên tông đồ bằng cầu nguyện và hy sinh và cho những người bệnh tật, khổ đau, tìm được sự ấm áp, chữa lành và ủi an nơi Thánh Tâm Chúa.

Trong ngày Hành Hương hôm nay, mọi người rất vinh hạnh và vui mừng chào đón Đức Cha Gioan, vị Cha chung của giáo phận, với cả tâm tình yêu thương vì đoàn chiên của người Cha dịu hiền và khả kính. Đức Cha đã hy sinh hiện diện và hiệp dâng Thánh Lễ kính Thánh Tâm Chúa, để tạ ơn Chúa và cầu nguyện cho cộng đoàn, đồng thời có những lời Giáo Huấn thật bổ ích cho phần tâm linh, để dọn tâm hồn mọi người đón nhận được dồi dào ơn Thánh Chúa, nhất là trong tháng Sáu kính Thánh Tâm Chúa.

Cùng hiện diện và đồng hành trong ngày Hành hương có cha Phaolô Quản Hạt Hòa Thanh, cha Đặc trách HH.LCTX Giáo hạt Hòa Thanh và quý cha trong Giáo hạt, cha đặc trách Giáo phận, quý cha thuộc Giáo hạt Gia Ray, và đông đảo các Hội viên Hiệp hội Lòng Chúa Thương Xót của Giáo hạt Hòa Thanh, các giáo hạt, giáo xứ bạn. Ngoài Hội viên còn có cộng đoàn giáo dân có lòng sùng kính LCTX cùng tham dự ngày Hành hương. Vì thế tuy vào những ngày thời tiết mưa gió nhưng số người tham dự vẫn đông kín nhà thờ và sảnh ngoài.

Trong bài giảng lễ, Đức Cha đã hướng dẫn cho các hội viên của HH.LCTX sống tinh thần LCTX đúng ý nghĩa hơn, và Ngài mời gọi mọi người hướng vào ba điểm chính yếu:

1. Học hỏi và cảm nghiệm Lòng Thương Xót của Thiên Chúa qua Kinh Thánh.

2. Đón nhận Lòng Thương Xót của Thiên Chúa và sống thực thi Lòng Thương Xót của Thiên Chúa qua việc trao ban LTX cho mọi người từ trong gia đình đến với xã hội bằng đời sống hiền lành khiêm nhường và vị tha để nên thánh hơn mỗi ngày.

3. Đọc và suy gẫm Kinh Trái Tim Chúa, để nhận ra Trái Tim Chúa là nguồn tình yêu vô biên, Trái Tim Chúa luôn dịu dàng, khiêm nhường để cầu xin Chúa luôn uốn nắn trái tim chúng ta trở nên giống Trái Tim Chúa.

Qua bài chia sẻ trong Thánh Lễ kính Thánh Tâm Chúa của Đức Cha, mọi người đã cảm nghiệm được tình yêu và LTX của Thiên Chúa, qua việc đón Thánh Thể và cảm nhận từ tình yêu Thánh Tâm sâu thẳm, khiến đời sống tâm linh ngày càng sốt sắng, thánh thiện, và thẳng tiến hơn. Qua đó mọi người đón nhận nhiều ân sủng từ Thánh Tâm Chúa để trở thành những tông đồ chứng nhân, biết sống và loan truyền LCTX đến cho mọi người.

Trước khi Đức Cha ban phép lành cuối lễ, vị đại diện Hiệp hội LCTX của Giáo Hạt Hòa Thanh trong tâm tình tri ân, đã thay lời cho mọi người cảm tạ Chúa, tri ân Đức Cha, cảm ơn quý cha và toàn thể cộng đoàn, và gửi tới mọi người lời cầu chúc sức khỏe và bình an trong tình yêu của Thiên Chúa. Và hứa với Đức Cha: Mọi người sẽ hy sinh cố gắng để trở thành những giọt dầu của LTX, lan tỏa đến gia đình và mọi môi trường, để đem tình yêu và LTX của Chúa đến cho mọi người, đồng thời quyết tâm cộng tác hết lòng với Quý Đức Cha và quý cha, để hoàn thành tâm nguyện của Quý Đức Cha là làm cho Trung tâm LCTX nơi đây thành Nhà Mẹ của LTX và cho Giáo phận Xuân Lộc trở thành Thánh Địa của LTX (Như lời mời gọi và lòng mong ước của quý Đức Cha). Đồng thời kính dâng Đức Cha bó hoa tươi thắm, và món quà đơn sơ gói trọn cả tâm tình thảo kính của cộng đoàn đối với vị Cha chung,

Đáp lại những tâm tình yêu mến của cộng đoàn, Đức Cha vui nhận hoa và quà dâng Ngài, nhưng Đức Cha đã gửi lại món quà cho Cha Đặc Trách để lo những việc cần thiết của Trung Tâm.

Kết thúc những tâm tình quý giá, một lần nữa, Đức Cha Gioan thúc giục mọi người "một khi đã cảm nghiệm được tình yêu Lòng Thương Xót của Chúa, anh chị em hãy lan tỏa lòng Chúa xót thương đến cho những người khác, và đặc biệt luôn cầu xin Chúa uốn nắn trái tim của chúng ta trở nên giống Trái Tim Chúa".

Xin cho chúng ta biết đáp lại tình thương hải hà của Chúa, bằng nhiệt tâm tuân giữ luật Chúa. Xin cho các hội viên HH.LCTX Giáo phận năng tham dự Thánh lễ để rước Chúa Giêsu Thánh Thể và sống trong Trái Tim Chúa mỗi ngày.

Hãy để cho LTX của Thiên Chúa thấm nhập cuộc sống, để chúng ta cũng trở nên dòng suối xót thương, thắm lặng, tươi mát lòng yêu thương, ơn bình an của Chúa, và lan tỏa đến mọi người. Xin cho

mọi người biết để cho ánh mắt xót thương của Chúa chạm đến để tha thứ, chữa lành, chăm sóc và cứu độ chúng ta.

Đồng thời Đức Cha cũng mời gọi và động viên tinh thần quảng đại hiệp thông của mọi người đối với những công việc chung của giáo phận.

Thánh Lễ ngày hành hương kính Thánh Tâm Chúa của Giáo hạt Hòa Thanh và mọi người đã kết thúc tốt đẹp trong niềm hân hoan vui mừng và mọi người đón nhận tràn đầy ơn bình an của Thiên Chúa

Tin tưởng chắc chắn rằng: Qua hướng dẫn và cầu nguyện của Đức Cha và quý cha, mọi thành viên trong Hiệp Hội sẽ luôn sống tín thác tuyệt đối vào LTX của Thiên Chúa trong suốt hành trình cuộc đời kitô hữu của mình.

ĐD BPV HH.LCTX Giáo Hạt Hòa Thanh
Vinhson Phạm Ngọc Anh Tú
Hình ảnh minh họa: Nt. Teresa Ngọc Lễ, O.P

II- CHƯƠNG TRÌNH THÁNH LỄ HÀNH HƯƠNG KÍNH LÒNG CHÚA THƯƠNG XÓT THÁNG 07 NĂM 2022.

Giáo xứ Suối Cát 01-07-2022

LỄ KÍNH LÒNG CHÚA THƯƠNG XÓT **(lễ phục Trắng)**

Ý cầu nguyện: Cầu cho gia đình trở thành mái ấm của Lòng Chúa Thương Xót.

Phụ trách: HHLCTX Hạt Hồ Nai

- 14g00 - 14g45: Đón tiếp
Vào Nhà Thờ - Hôn kính Thánh tích
- 14g45 - 15g45: Giờ chầu kính LCTX
- 15g45 - 16g00: Giải lao chuẩn bị Thánh lễ
- 16g00 - 17g30: Thánh Lễ (*Đức Cha Chủ sự*)
- Kết thúc.

Lm Giuse Trần Phú Sơn
Đặc trách HHLCTX-Gp. XL

DIỄN ĐÀN

MẪU NHIỆM ĐỨC TIN

LM. JONATHAN MEYER

TRÂM THIÊN THU (chuyển ngữ từ CatholicExchange.com)

Bạn có tin Chúa Giêsu thực sự hiện diện trong Bí tích Thánh Thể?

Hãy giơ tay lên nếu bạn muốn lên Thiên Đàng. Hãy giơ tay lên nếu bạn muốn trở thành một vị thánh. Nếu chú ý lắng nghe Phúc Âm, bạn nên có chút sợ hãi ngay bây giờ, vì rõ ràng có những người nghĩ rằng họ đang sống với Chúa Giêsu nhưng lại bị loại ra. Họ nói: *"Chúng tôi đã từng được ăn uống trước mặt Ngài"* (Lc 13:26).

Nhưng Chúa Giêsu nói: *"Tôi không biết quý vị từ đâu đến. Cút đi cho khuất mắt tôi!"* (Lc 13:27).

Lời nói rất quan trọng. Chúng ta phải nghe rất cẩn thận những lời này. Những người bị loại, họ nói gì? Họ nói: *"Chúng tôi đã từng được ăn uống trước mặt Ngài"*. Chúng ta đừng bao giờ lấy lời Kinh Thánh ra khỏi ngữ cảnh của nó, nghĩa là toàn bộ Kinh Thánh. Chúa Giêsu không bao giờ nói: *"Hãy ăn và uống với tôi."* Nhưng Ngài nói: *"Ai ăn thịt và uống máu tôi, thì được sống muôn đời, và tôi sẽ cho người ấy sống lại vào ngày sau hết, vì thịt tôi thật là của ăn, và máu tôi thật là của uống"* (Ga 6:54-55).

Nhưng, lạ Chúa, chúng con đã ăn và uống với Ngài mà! Không đủ tốt. Chúa Giêsu muốn gì? Ngài muốn chúng ta không dùng bữa với Ngài, Ngài muốn chúng ta ăn Ngài: *"Đây là Mình Thầy, đây là Máu Thầy"* (Mc 14:22-24). Trong hơn hai nghìn năm, truyền thống Công giáo Rôma đã mạnh dạn công bố, tuyên xưng và dạy rằng Chúa Giêsu Kitô thực sự hiện diện với Mình Máu, Linh Hồn và Thần Tính trong Bí tích Thánh Thể khi cử hành Thánh Lễ. Chúng ta gọi đó là phép lạ của sự biến đổi – sự thay đổi (chuyển hóa) chất của bánh và rượu thành thịt và máu của Chúa Giêsu.

Tuy nhiên, điều đáng báo động là một cuộc nghiên cứu do Trung tâm Nghiên cứu Pew thực hiện, cho biết điều này: Trong số những

người Công giáo, chỉ có 31% nhận mình là người Công giáo tự mô tả và nói rằng họ tin vào sự biến đổi đó. Còn 69% nói rằng họ chỉ tin bánh và rượu là biểu tượng.

Bạn có thể nói: "*Ôi chao, ý họ muốn nói gì vậy? Thế nào là người Công giáo tự mô tả?*" Vì vậy, nghiên cứu này thực sự chi tiết hơn. Nó nói về đa số những người Công giáo tuân thủ – những người đi lễ một hoặc nhiều lần mỗi tuần. Vì vậy, đối với những người Công giáo tuân thủ, 63% những người đi lễ mỗi tuần tin rằng Chúa Giêsu Kitô thực sự hiện diện Mình Máu, Linh Hồn và Thần Tính dưới hình dạng của bánh rượu. Nhưng 39% thì không tin như vậy. Đó là một thảm họa!

Cho đến khi tôi hai mươi tuổi, tôi chưa bao giờ nghe lời dạy này và chưa hiểu. Thánh GH Phaolô VI đã nói: "*Thế giới của chúng ta không còn lắng nghe những người thầy, thế giới của chúng ta lắng nghe những nhân chứng*". Vì vậy, tôi có thể nói với bạn hàng ngàn điều về sự hiện diện thực sự của Chúa Giêsu trong Bí tích Thánh Thể và cách Chúa Giêsu hiện diện thực sự là Mình Máu, Linh Hồn và Thần Tính. Tôi cũng có thể nói với bạn về những phép lạ Thánh Thể. Tôi có thể nói chuyện với bạn về điều kỳ diệu của quá trình biến đổi. Tôi có thể nói về triết học và thần học. Tôi muốn cho thấy cách chúng ta làm chứng rằng Chúa Giêsu Kitô thực sự hiện diện.

Rõ ràng Chúa Giêsu muốn chúng ta dùng Mình Máu Ngài. Nhưng, một phần điều đó là chúng ta phải tin. Vì vậy, chúng ta sẽ xem xét những cách mà chúng ta thể hiện trực quan, cụ thể là chúng ta tin Chúa Giêsu Kitô thực sự hiện diện – Mình Máu, Linh Hồn và Thần Tính – và cách chúng ta nên tôn kính Ngài một cách sâu sắc.

1. Khi vào một nhà thờ Công giáo, bạn nhận phúc lành bằng cách làm dấu Thánh Giá. Đó là lời nhắc nhở về sự thật rằng bạn là một Kitô hữu đã được rửa tội. Điều đầu tiên mà bạn được kêu gọi để làm khi bước vào nhà thờ Công giáo là nhìn lên Nhà Tạm. Chúng ta phải làm gì để tôn kính và tôn thờ Chúa Giêsu ngự trong Nhà Tạm? Chúng ta cúi gồi hoặc cúi chào.

Khi vào một Nhà thờ Công giáo, bạn nên tìm Chúa Giêsu, chứ không tìm Nhà Tạm. Ngài ngự trong Nhà Tạm. Chúng ta không tôn thờ vàng, gỗ, đồng, bạc hoặc kim loại. Chúng ta tôn thờ Thiên Chúa là Đấng ngự trong Nhà Tạm. Đầu gối phải của chúng ta đặt

trên mặt đất trong sự tôn kính. Tôi đã dạy những người phục vụ rằng mắt họ phải nhìn vào Nhà Tạm khi họ cúi gập người. Khi kết thúc Thánh Lễ và ra về, hãy hướng về Nhà Tạm khi bạn cúi gập người vì bạn đang nói lời từ biệt với Chúa Giêsu. Khi lái xe đến bất kỳ nhà thờ Công giáo nào, bạn thực sự nên dừng xe, xuống xe, cúi đầu, rồi tiếp tục lái xe. Ít nhất thì bạn cũng nên làm dấu Thánh Giá vì Chúa Giêsu thực sự hiện diện trong tòa nhà của nhà thờ đó. Nhà thờ của chúng ta mở cửa hằng ngày để bạn có thể vào và viếng thăm Chúa Giêsu. Vì vậy, điều đầu tiên chúng ta làm là bái gối hoặc cúi đầu.

2. Liên quan các Nhà Tạm. Đó là truyền thống đáng ca ngợi để có màn che Nhà Tạm. Trong nhà thờ, chúng ta che những gì đẹp đẽ, bí ẩn, và ban sự sống. Tại sao Nhà Tạm đẹp đẽ, bí ẩn và ban sự sống? Bên trong Nhà Tạm có gì? Có Chúa Giêsu. Ngài có màu nhiệm không? Có, Ngài là Màu Nhiệm Đức Tin của chúng ta. Ngài là Thiên Chúa bằng xương bằng thịt. Ngài có ban sự sống không? Chúa Giêsu nói: *"Nếu các ông không ăn thịt và uống máu Con Người, các ông không có sự sống nơi mình"* (Ga 6:53). Vì vậy, chúng ta che đậy những gì đẹp đẽ, bí ẩn và đem lại sự sống.

Bạn có bao giờ thắc mắc tại sao phụ nữ lại che đầu? Phụ nữ có đẹp không? Phụ nữ có bí ẩn không? Tại sao phụ nữ bí ẩn? Bởi vì trong họ có sự bí ẩn của sự sống diễn ra. Phụ nữ có trao tặng sự sống không? Không có gì khác hơn. Họ không chỉ có thể sinh ra sự sống mà còn có thể nuôi dưỡng sự sống. Phụ nữ che mặt không phải vì họ xấu xí hoặc là công dân thứ cấp, dữ dằn hoặc sai trái, mà vì họ xinh đẹp, bí ẩn, đem lại sự sống, và bên trong họ là điều kỳ diệu.

3. Bên cạnh Nhà Tạm, chúng ta có ngọn đèn chầu luôn cháy sáng. Tại sao? Bởi vì bên trong Nhà Tạm có Chúa Giêsu Kitô, Thiên Chúa Ngôi Hai của Ba Ngôi Chí Thánh, Đấng mà chúng ta được kêu gọi tôn thờ mãi mãi.

Nến không cần phải có màu đỏ, có thể là màu tím, màu hồng, màu vàng, màu trắng. Nhiều nơi sử dụng màu đỏ vì nhìn đẹp. Nếu đang lái xe hơi và gặp đèn đỏ, bạn phải làm gì? Khi gặp đèn đỏ bên cạnh Nhà Tạm, bạn phải làm gì? Dừng lại, cúi chào và nhận biết Chúa của vũ trụ đang ở trong đó.

4. Có một truyền thống tuyệt vời trong nhà thờ của chúng tôi là dùng khăn che chén thánh (đẹp đẽ, bí ẩn và đem lại sự sống). Chúng ta che điều gì? Che chén và đĩa sẽ được đưa lên bàn thờ, sau đó vén khăn che lên như thể chúng ta có cơ hội đi vào sự huyền nhiệm. Trong Cựu Ước có một ngôi đền, cái gì ở trung tâm ngôi đền trong Cựu Ước? Hòm Bia Giao Ước. Khu vực đặt Hòm Bia Giao Ước được gọi là Nơi Cực Thánh. Người ta vào Nơi Cực Thánh bằng cách nào? Chỉ một tư tế được phép vào đó mỗi năm một lần. Họ phải đi qua một tấm màn che. Ngày Chúa Giêsu chịu chết, tấm màn đó đã bị xé đôi từ trên xuống dưới. Trong mỗi Thánh Lễ, chúng ta có thể đi qua tấm màn che để vào Nơi Cực Thánh, nơi Chúa Giêsu Kitô hiện diện Mình Máu, Linh Hồn và Thần Tính.

5. Chén và đĩa được lót bằng gì? Vàng. Nếu chén bằng gỗ, bằng gốm, bằng thủy tinh, bằng thiếc, bằng bạc, Giáo Hội không muốn như vậy. Vua của các vua và Chúa của các chúa xứng đáng với những thứ tốt nhất. Vàng có ý nói rằng "Con yêu Ngài, Ngài xứng đáng như vậy, con dành cho Ngài mọi thứ của con." Chúa Giêsu Kitô, Ngôi Hai Thiên Chúa, hoàn toàn xứng đáng.

6. Vải phủ. Khi bạn chết, bạn sẽ được sáu người khiêng quan tài của bạn. Trong đám tang Công giáo, người ta dùng một tấm vải trắng lớn để phủ trên quan tài. Cái đó được gọi là vải phủ, thể hiện nỗi buồn thảm. Chúng ta dùng gì trong Thánh Lễ? Khăn phủ. Một tấm vải trắng phủ lên chén lễ. Tại sao? Bởi vì chúng ta tin rằng rượu bên trong chén thánh đó sẽ trở thành Máu Chúa Giêsu Kitô. Nếu chúng ta tin như vậy, chúng ta không muốn nó bị ô nhiễm, không muốn côn trùng bay xung quanh, vì chúng ta tin đó là Máu Chúa Giêsu. Do đó, chúng ta sử dụng khăn phủ vì muốn Máu Ngài được tôn kính và tinh tuyền.

7. Trong Thánh Lễ, khi tung hô "Thánh, Thánh, Thánh" thì mọi người cúi đầu. Tại sao chúng ta quỳ gối khi đọc Lời Nguyện Thánh Thể? Đúng ra là chúng ta nên phủ phục hoàn toàn trên mặt đất. Tôi đã khuyến khích người ta phủ phục hoàn toàn trước Chúa khi cầu nguyện ở nhà, khi đến Nhà Thánh Thể của giáo xứ, hãy phủ phục trước Thiên Chúa. Đó là những gì các đạo sĩ đã làm khi gặp Chúa Hải Nhi. Vì vậy, chúng ta quỳ gối vì có Chúa ở đó. Nếu Chúa Giêsu xuất hiện trong nhà thờ ngay bây giờ, chúng ta sẽ ngã sấp

mặt trước Đấng Hiện Hữu vĩ đại. Ít nhất chúng ta cũng có thể quỳ xuống khi Ngài hiện diện giữa chúng ta trong hình bánh và rượu.

8. Điều mà đa số người Công giáo ghét hoặc yêu liên quan Thánh Lễ là bình hương hoặc lư hương. Một bình hương được sử dụng khi chúng ta xông hương Chúa trong Bí tích Thánh Thể. Chúng ta cũng xông hương trước khi công bố Phúc Âm và những nghi lễ tương tự, nhưng tôi tin rằng điều quan trọng nhất mà chúng ta xông hương trong Thánh Lễ là Mình Máu Chúa Giêsu. Chúng ta có xông hương Chúa bởi vì Ngài là Thiên Chúa. Hãy đọc sách Khải Huyền, hãy đi xuyên suốt Kinh Thánh – hương trầm được dùng nhiều lần để tôn kính sự hiện diện của Thiên Chúa. Nếu chúng ta không làm điều đó, chúng ta có tin Ngài thực sự là Thiên Chúa? Xông hương là một biểu tượng sâu sắc.

9. Tại sao chúng ta rung chuông trong Thánh Lễ? Có thể chúng ta bị phân tâm, nhưng ít nhất lúc đó chúng ta sẽ nhìn lên và thấy Chúa. Chuông được rung lên ngay lúc quan trọng nhất, khi đôi tay linh mục đặt trên bánh rượu xin Chúa Thánh Thần thánh hóa, sau đó Mình Máu Thánh được giơ lên cao cho mọi người thờ kính.

10. Đĩa thánh được thiết kế để làm gì? Để hứng lấy các mảnh vụn hoặc Mình Thánh rơi xuống. Cuối Thánh Lễ, linh mục lau sạch chén và đĩa. Nếu chúng ta tin Chúa Giêsu Kitô thực sự hiện diện trong Thánh Thể thì chúng ta phải tôn kính Ngài. Chúng ta có 14 chặng Thánh Giá. Chúng ta không muốn chặng thứ 15 khiến Chúa Giêsu ngã xuống đất lần thứ tư. Chúa Giêsu ngã ba lần là đủ đau khổ lắm rồi.

Chúa Giêsu nói rõ ràng trong Kinh Thánh rằng những ai đã ăn uống với Ngài, thậm chí Ngài cũng không hề biết, bởi vì chúng ta không được kêu gọi để dùng bữa với Thiên Chúa, mà chúng ta được kêu gọi để ăn Mình và uống Máu Ngài. Thế giới của chúng ta không còn lắng nghe thầy dạy, người ta muốn lắng nghe những chứng nhân.

Trên đây là 10 cách sâu sắc mà chúng ta tin nhận Chúa Giêsu Kitô thực sự hiện diện cả Mình Máu, Linh Hồn và Thần Tính trong Bí tích Thánh Thể. Chúng ta tổ chức các cuộc rước lễ Mình Máu Thánh Chúa – Corpus Christi, chúng ta đưa Chúa Giêsu ra khỏi nhà thờ vì chúng ta xác tín rằng Ngài thực sự hiện diện.

Trong mỗi dịp lễ Phục Sinh, Giáng Sinh, đám cưới và đám tang, trước khi rước lễ, tôi cố gắng nói với người có thể rước lễ và người không được rước lễ, không phải vì tôi muốn loại trừ mọi người mà vì chúng ta thực sự cần bảo vệ và canh giữ Chúa của chúng ta. Một người không được rửa tội thì họ không được rước lễ. Nếu họ không sống trong tình trạng ân sủng, họ cũng không được rước lễ. Chúng ta làm điều này xuất phát từ tình yêu và sự mời gọi bởi vì Ngài thực sự hiện diện. Tại giáo xứ của tôi có Châu Thánh Thể suốt ngày và suốt tuần. Người ta có 24 giờ mỗi ngày để thờ lạy Chúa Giêsu Kitô, Ngôi Lời hóa thành nhục thể, Con Thiên Chúa và Con của Mẹ Maria.

Nếu bạn không tin, xin cứ đến nói chuyện với tôi, vì tôi đã không tin cho đến khi tôi 20 tuổi. Đó là một trong những bi kịch lớn nhất của cuộc đời tôi. Vì vậy, tôi biết bạn đang ở đâu. Tôi không biết những gánh nặng và vất vả, những khó khăn và thử thách trong cuộc sống của bạn, cùng với những nỗi thất vọng. Thực tế là bạn đến tham dự Thánh Lễ không phải để ở với Chúa Giêsu nhưng để ăn chính Mình Máu Ngài, không phải để đến gần Ngài nhưng để đi vào trong Ngài. Đó là Thiên Chúa của vũ trụ mà chúng ta tuyên xưng, và đó là điều mà mỗi Thánh Lễ là một lời mời gọi mạnh dạn tuyên bố. Hãy mạnh dạn công bố những gì Ngài nói trong Kinh Thánh. Hãy mạnh dạn sống và làm như vậy, hãy trở thành môn đệ, người rao giảng và làm chứng về đức tin. Amen.

CHÚC MỪNG BỔN MẠNG

Hòa chung niềm vui cùng toàn thể Giáo Hội hoàn vũ mừng kính lễ Thánh Ignatiô Loyôla - Linh mục, ngày 31/7.

**CỘNG ĐOÀN LÒNG CHÚA THƯƠNG XÓT LIÊN GIÁO PHẬN
Kính Chúc Mừng Lễ Bổn Mạng**

**LINH MỤC IGNATIÔ HỒ VĂN XUÂN,
TỔNG ĐẠI DIỆN TGP SG**

Nguyện xin Thiên Chúa, qua lời cầu bầu của Thánh Quan thầy, tuôn đổ muôn ơn lành trên Cha Tổng đại diện.

LÀM SAO ĐỂ BIẾT CHÚA THÁNH THẦN ĐANG HƯỚNG DẪN TA?

Chúng ta rất thường xuyên cầu xin Chúa Thánh Thần soi sáng, hướng dẫn, đặc biệt khi ta cần đưa ra một quyết định quan trọng hay những lúc khó khăn. Tuy nhiên, mọi chuyện xem ra không dễ, vì Chúa Thánh Thần không hướng dẫn bằng những lời nghe được bằng lỗ tai thông thường.

Để nhận ra tiếng Chúa Thánh Thần, hãy nhìn vào trạng thái của linh hồn.

Thánh Inhaxiô Lôyola đã nói về sự nhận định trong quyển Linh Thao của ngài, ngài ghi chú: hiểu được trạng thái của linh hồn là điều quan trọng trước khi ta có thể nhận tiếng Thiên Chúa.

Ví dụ, nếu linh hồn được thôi thúc từ "tốt đến tốt hơn", Chúa Thánh Thần có lẽ đang thúc đẩy chúng ta cách ngọt ngào, với cảm xúc bình an.

Ngược lại, nếu linh hồn cảm thấy "tệ đến tệ hơn" nghĩa là Chúa Thánh Thần có thể đang cứng rắn, đẩy chúng ta về con đường đúng đắn.

Chúng ta phải thành thật với chính mình, nhận ra được chúng ta đang tiến đến gần hay ra xa điều răn của Chúa hơn.

Cảm giác bình an

Tổng quan, nếu chúng ta đang phấn đấu để đến gần hơn với Chúa, Người sẽ nói với chúng ta trong sự thanh lại của trái tim bằng một cảm giác bình an và vui vẻ. Như Thánh Kinh mô tả, tiếng Chúa không giống như động đất, không như sấm sét, không như lửa cháy, nhưng là "một giọng nhỏ nhẹ êm dịu" (1V 19, 12).

Khi suy xét quyết định chúng ta sắp đưa ra, nếu tâm tư cảm thấy bình an, thì có lẽ là Chúa Thánh Thần đang dẫn dắt chúng ta theo hướng đó. Trong trường hợp tâm tư đầy lo âu, bất an, đó phần nhiều là dấu hiệu Thánh Thần Chúa muốn chúng ta suy nghĩ lại vấn đề và khoan quyết định.

Trong mọi hoàn cảnh và mọi lúc, đừng quên kêu cầu Chúa Thánh Thần trợ giúp, và hãy mở tâm hồn ra để đón nhận những gì Người sẽ nói với chúng ta.

Theo **Aleteia**
Gioakim Nguyễn chuyển dịch

ngài truyền lại cho chúng ta. Dòng sông các giá trị thiêng liêng, luân lý, đạo đức này vẫn liên tục chảy từ con tim của các ngài vào cuộc sống của từng người trong chúng ta, cho dù chúng ta có ý thức được, có nhận ra và có trân quý hay không. Dòng chảy yêu thương đem theo các giá trị nhân bản, luân lý đạo đức và tinh thần, thiêng liêng, siêu việt ấy vẫn tiếp tục tuôn trào, cả khi chúng ta chối từ và không muốn tiếp nhận.

"Tre già măng mọc", cuộc sống con người, cuộc sống gia đình, cuộc sống xã hội sở dĩ có thể tiếp tục chính là vì có dòng chảy hữu hình và vô hình ấy của tình yêu thương, của sự khôn ngoan của ông bà cha mẹ, của các thế hệ đi trước. Như cuộc

sống của một cái cây, những lá úa vàng rụng xuống, rời cành, nhường chỗ cho lớp lá xanh tiếp nối, nhưng chúng vẫn tiếp tục sinh ích lợi, và có lẽ còn ích lợi hơn, vì chúng trở thành phân bón cho cây tiếp tục ra lá, đơm nụ, nở hoa và cho quả.

Tại Việt Nam chúng ta, ông bà thường chung sống trong đại gia đình, có những gia đình "Tam đại đồng đường". Văn hóa Việt Nam từ ngàn xưa đến nay chưa quen với việc ông bà, cha mẹ già con cái gửi vào nhà hưu dưỡng như các nước phương Tây, phần vì giá dịch vụ này rất đắt chỉ phù hợp với lớp người giàu. Đàng khác người Việt Nam trọng văn hóa Á Đông vẫn muốn ông bà, cha mẹ già ở cùng con cháu để chăm sóc, báo hiếu. Người Công Giáo càng thể hiện giới răn *"Thảo kính cha mẹ"* ngay tại nhà. Đây là một điều rất đáng quý, mặc dầu đây đó vẫn có những "trục trặc" trong đối xử do cá biệt các thế hệ với nhau.

Chỉ một hình ảnh đó thôi cũng đủ minh chứng cho thấy ông bà cha mẹ chúng ta, những người già trong gia đình và xã hội vẫn vô cùng quý báu và ích lợi cho chúng ta. Đó là chưa kể tới các lời khuyên nhủ cụ thể, phát xuất từ kinh nghiệm sống và sự khôn ngoan của các ngài, cũng như những lời cầu nguyện các ngài dành cho con cháu và các thế hệ đến sau. Việc Đức Thánh cha thiết lập

ngày đặc biệt này quả là phù hợp với người Việt Nam Công giáo chúng ta.

2- NGƯỜI GIÀ SỐNG ĐỜI TẬN HIẾN:

Không chỉ những người già sống giữa đời, bên cạnh chúng ta còn có các vị dâng hiến đời mình phục vụ Thiên Chúa, Giáo hội và mọi người. Là các bậc sống đời tu: Linh mục, Tu sĩ nam nữ, những vị sống đời sống độc thân thuộc các tu hội đời.

2.1- Với các Linh mục, các Thầy:

Sau quãng thời gian dài phục vụ, dẫn thân, các bậc tu trì bước tới tuổi hưu như một điều tự nhiên. Đặt chân vào nhà hưu, các cụ đều hiểu rằng cuộc đời nhân thế ngày một ngắn đi. Thời khắc về với Chúa đã gần ngay bên. Ý thức rõ điều này, các cụ không lo âu, sợ hãi, trái lại đức tin thêm vững vàng phó thác và an nhiên sống trọn vẹn tuổi già qua những niềm vui nhỏ bé.

Nơi các cha, các thầy nghỉ dưỡng tại các nhà hưu, trong ngày, bên cạnh giờ dâng lễ, viếng Chúa, cầu nguyện, các ngài tìm niềm vui giải trí từ tivi, đọc sách báo, trao đổi tin tức lẫn nhau. Buổi chiều, đi đi lại lại trong khuôn viên hay ra hành lang, ghé đá gặp nhau chuyện trò trao đổi. Thỉnh thoảng, người thân, giáo dân vào thăm các ngài. Đó cũng là nguồn vui sưởi ấm tâm hồn bao vị mục tử.

Bên trong căn phòng nhỏ gọn, một cha già cỡ nay 91 tuổi vui mừng khi có người ghé thăm. Bằng giọng vẫn còn hào sảng, ngài trải lòng: *"Một đời coi xứ, nay cuối đời về đây giống như vào phòng đợi để chờ Chúa gọi đi. Ngày trước mình giảng cho mọi người thì giờ suy đi gẫm lại để xét mình, nói với chính bản thân. Tuổi này chủ yếu dành sống với Chúa, cầu nguyện không ngừng, chỉ vậy thôi".* Chúng ta hãy luôn nhớ đến các ngài qua việc thăm viếng, giúp đỡ vào nhà hưu dưỡng các Linh mục, tu sĩ và cầu nguyện cho các ngài an vui trong tuổi già, phó thác đời còn lại trong tay Chúa quan phòng.

2.2- Với các nữ tu về hưu:

Phần nhiều thời giờ trong ngày các nữ tu đều dành để đọc kinh, cầu nguyện. Dù luôn có chuông báo hiệu, song mọi người đều có

thói quen dậy sớm tinh mơ. Sau giờ kinh phụng vụ, tham dự thánh lễ và ăn sáng, ai còn khỏe thì cùng nhau bó chổi vải dùng quét bàn ghế. Vừa làm việc, các nữ tu vừa nghe những đĩa CD chia sẻ lời Chúa hay nhạc thánh ca.

Các nữ tu về già, nhiều bà vẫn còn quan tâm đến việc học hỏi thêm nên trong nhà hưu ít khi vắng bóng những cuốn sách nhà đạo, hay đôi tờ thông tin giáo xứ... Từ 9 - 10 giờ, cộng đoàn chia phiên vào nhà nguyện cầu nguyện cho việc truyền giáo. Buổi chiều, có giờ đọc kinh Lòng Chúa Thương Xót, đọc sách thiêng liêng. Dùng cơm tối xong, thi thoảng mọi người dành ít phút xem thời sự, tin tức, sau đó về phòng cầu nguyện. Thường, các nữ tu hưu, do sức khỏe, không thể tham dự giờ kinh chung với cộng đoàn nên phải đọc kinh riêng. Những bà bệnh nặng hay tai lãng, mắt mờ... không thể tự đọc kinh thì đọc cùng các bà còn khỏe. Kể đến là phút hồi tâm xét mình ngắn gọn. Từ khoảng 19 giờ 30, đèn nhà hưu tắt dần.

3. BÔN PHẬN CỦA CHÚNG TA:

Và chúng ta, những lớp con cháu kế thừa đừng quên thế hệ người già là thế hệ thông truyền gia tài đức tin và tình thân hữu hiệu nhất. Vì thế không yêu thương yểm trợ người già trong gia đình và trong cộng đoàn để họ chu toàn nhiệm vụ cao quý này thật ưỡn phí và thiệt thòi cho chúng ta và cho thế giới này biết bao nhiêu!

Đức Thánh Cha Phanxicô mời gọi các tín hữu công giáo toàn thế giới, chúng ta hãy cầu nguyện và quan tâm chăm sóc đến cuộc sống các người già, để các ngài được nâng đỡ bởi các gia đình và cộng đoàn Kitô, họ cộng tác vào việc thông truyền đức tin và việc giáo dục các thế hệ mới với sự khôn ngoan và kinh nghiệm từng trải của họ.

Với các linh mục, tu sĩ nam nữ đã về hưu, chúng ta hãy luôn nhớ đến các ngài qua việc thăm viếng, giúp đỡ vào nhà hưu dưỡng các Linh mục, tu sĩ và cầu nguyện cho các ngài an vui trong tuổi già, phó thác đời còn lại trong tay Chúa quan phòng.

TUỔI GIÀ

Little Stream

(Đôi dòng cảm nghĩ về Bài giảng của Đức Giáo Hoàng Phanxicô nhân ngày Quốc tế Ông Bà và Người Cao Tuổi lần thứ Nhất) [1]

Nhân ngày Quốc tế Ông Bà và Người Cao Tuổi lần thứ Nhất, Đức Giáo Hoàng (ĐGH) Phanxicô, qua vị phát ngôn viên là Đức Tổng Giám mục Rino Fisichella, đã tuyên bố cách thẳng thắn không né tránh rằng: *"Ông bà và người già không phải là đồ thừa của cuộc sống, không phải là đồ vụn vặt bỏ đi. Họ là những mẫu bánh quý giá còn sót lại trên chiếc bàn cuộc sống và vẫn có thể nuôi dưỡng chúng ta bằng một hương thơm mà chúng ta đã đánh mất, 'hương thơm của ký ức'".* Đây quả là một điều đánh động nơi tâm hồn mỗi con người, đặc biệt với con người trong thời buổi hiện đại ngày nay. Thay vì những câu văn đầy hoa mỹ và trau chuốt, ĐGH đã phản ánh rất thực về não trạng phần đa người trẻ khi nghĩ về người cao tuổi, thậm chí là người thân trong gia đình.

Người Việt Nam vẫn thường hay nói *"kính già già để tuổi cho, kính lão đắc thọ"* hay *"kính trên nhường dưới"* nhằm khuyên nhắc nhau nhớ về truyền thống tốt đẹp từ ngàn đời, về thái độ tôn kính của con cái với ông bà, cha mẹ và những tiền nhân có công nuôi dạy chúng ta. Không chỉ nhớ tới các vị khi còn sống mà cả khi đã qua đời. Những dịp lễ Vu Lan báo hiếu của Giáo hội Phật Giáo cũng gợi nhắc người phật tử về vai trò và vị trí của ông bà cha mẹ trong cuộc đời mỗi người. Giáo Hội Công Giáo cũng dành riêng ngày

mồng Hai Tết để kính nhớ ông bà tổ tiên khi còn sống cũng như đã qua đời. Bàn thờ ông bà cha mẹ của người Việt Nam luôn đặt ở vị trí thể hiện lòng tôn trọng khi các vị đã qua đời. Hành động dâng hương, cầu nguyện mỗi ngày cũng hiệp làm một với ý nghĩa như thế. Rõ ràng, đây là truyền thống tốt đẹp của người Việt Nam và nhiều tôn giáo trong việc dạy và thực hành kính trọng người cao tuổi. Tuy nhiên, dần dà theo thời gian những truyền thống ấy dường như rơi vào quên lãng.

ĐGH đã chỉ ra mẫu chốt của sự quên lãng ấy trong bản văn giảng lễ của ngài: *"Tôi lo lắng khi nhìn thấy một xã hội toàn những con người chuyển động liên tục, quá bị cuốn hút vào những công việc của riêng họ và không có thời gian cho một cái nhìn lướt qua, cho một lời chào hay một cái ôm. Tôi lo lắng về một xã hội nơi các cá nhân chỉ đơn giản là một phần của một đám đông vô danh, nơi chúng ta không còn có thể tìm kiếm và nhận biết nhau. Ông bà của chúng ta, những người đã nuôi dưỡng sự sống của chúng ta, giờ đây khao khát sự quan tâm và tình yêu của chúng ta; họ mong mỏi sự gần gũi của chúng ta. Chúng ta hãy ngược mắt lên và thấy họ, ngay cả như Chúa Giêsu nhìn thấy chúng ta".* Những biểu hiện mà ĐGH kể trên có thể tóm gọn trong cách nói *"xung đột giữa các thế hệ"* theo diễn giải của ngài cùng trong bài giảng.

Những xung đột của thời đại có thể xảy ra trong tương quan người già và người trẻ, nhất là trong những thời khắc khó khăn để chu cấp cơm, áo, gạo, tiền cho cuộc sống. Có những đứa con đã không đủ kiên nhẫn để nghe cha mẹ già khuyên nhủ đôi lời trước những thất bại của cuộc sống. Có những tranh cãi mà phần thắng chắc chắn thuộc về đứa con vì họ có sức và có lý để cãi trong khi người già thì không. Đó là chưa kể tới những lúc người già đến lúc quên trước nhớ sau, trí óc không đủ minh mẫn để biện phân trắng đen, thì vấn đề còn đi xa hơn nữa. Chắc hẳn những clip hoặc video về cảnh bạo hành cha mẹ già cách thô bạo, cụ thể như: đút những muống cơm cách vội vã khiến họ sặc sụa trào nước mắt; những cái tát không hề nhẹ vào thân thể cha mẹ già khi họ than vãn hoặc rên la; thậm chí có những cú đấm đá như hành xử theo kiểu giang hồ với một cụ ông hoặc cụ bà không còn sức chống cự... có lẽ không nhất thiết phải trưng dẫn nguồn của những hành động ấy ra đây, vì... những điều ấy tràn lan trên trang mạng và báo đài.

Sách Huấn Ca đã dạy về điều này từ lâu: *"Con ơi, hãy sẵn sóc cha con, khi người đến tuổi già; bao lâu người còn sống, chớ làm người buồn tủi. Người có lỗi lầm, con cũng phải cảm thông, chớ cậy mình sung sức mà khinh dể người"* (x. Hc 3, 12-13). Hôm nay, ĐGH không ngần ngại nói thẳng *"người già không phải là đồ thừa của cuộc sống, không phải là đồ vụn vặt bỏ đi."* Đọc đến điều này cũng đủ để khiến nhiều người đau nhói, bởi lẽ ĐGH đang nói bằng chính tâm thức và cảm nghĩ của một người già – một vị giáo hoàng 84 tuổi – chứ không phải cái nhìn phóng chiếu hay áp đặt. Ngài nói lên điều ấy để xin người trẻ cảm thông. Sự cảm thông ở đây không dừng lại ở mức độ tội nghiệp hay đáng thương, nhưng trên hết là thi hành trọn vẹn điều răn thứ tư trong Mười Điều Răn mà từ xưa Thiên Chúa đã truyền dạy cho con người. Đó là một hành động hướng đến Thiên Chúa qua tha nhân cách cụ thể trong cuộc sống người trẻ.

Giá trị của người già nằm ở chỗ tình yêu và kinh nghiệm. Tình yêu là điều mà họ đã trao cho chúng ta ngay từ lúc chúng ta mới tượng thai trong lòng mẹ. Những nâng niu, chăm sóc, dưỡng dục để trở thành một con người trưởng thành như hôm nay hẳn không thể thiếu tình yêu của ông bà và cha mẹ, ĐGH khẳng định: *"Tình yêu đó đã giúp chúng ta trưởng thành"*. Đồng thời trong vai trò là người đi trước, người già luôn cho con cháu những kinh nghiệm quý báu. Kinh nghiệm vốn được kết dệt từ những thành công rực rỡ cũng như thất bại đau thương trong cuộc sống của họ. Họ truyền lại cho con cháu chỉ để mong chúng được thành công như họ và đừng mắc sai lầm như họ đã từng. Đôi lúc chúng ta vẫn hay gán cho những kinh nghiệm ấy cái mác của "lỗi thời" hay "lạc hậu", nhưng vấn đề không phải là ở chỗ kinh nghiệm ấy cũ kỹ, mà vì chúng ta không biết hay không muốn biến cái cũ kỹ ấy theo những cách thức của thời đại mà thôi. Thêm vào đó, những lời động viên và khích lệ của người già cũng có vai trò quan trọng không kém trong việc giúp người trẻ triển nở cách trọn hảo hơn.

Một điều đáng lưu ý về vai trò của người lớn tuổi, theo lời gợi ý của ĐGH, rằng họ là *"hương thơm của ký ức"*. *"Chúng ta đừng đánh mất ký ức được những người già gìn giữ, bởi vì chúng ta là những đứa trẻ của lịch sử đó, và nếu không có gốc rễ, chúng ta sẽ khô héo"*. Lưu ý này cho người trẻ của thời đại cái nhìn chiều dài về

lịch sử đời người. Rồi chúng ta ai cũng sẽ trở nên già nua, và sẽ đi vào cái được gọi là "lịch sử" hoặc "quá khứ", nhưng cái phúc của chúng ta khi còn lưu giữ được cái gốc của mình là những lịch sử đáng trân trọng kia. Còn gì buồn hơn một cuộc đời không có lịch sử và gốc gác, bởi tựa như những đứa trẻ lang thang, bơ vơ và chẳng có gì để tự hào và biết ơn. Nghĩ đến đây, tôi được gợi hứng việc mình nên phải tạ ơn Thiên Chúa cách nghiêm túc vì đã cho tôi có được những gốc rễ vững vàng để tôi bám, tăng trưởng và sinh sôi như ngày hôm nay.

Tôi viết những dòng ngắn ngủi trên đây để cảm ơn chân thành đến ĐGH Phanxicô, vị cha chung của Giáo Hội Công Giáo, một người cha già đáng kính. Là một người tín hữu trẻ, tôi học được bao điều về trách nhiệm và bổn phận đối với người lớn tuổi. Tôi muốn kết những dòng cảm nghĩ bằng loạt những câu hỏi của ĐGH, như điều thực tế để suy ngẫm trong mỗi ngày sống: "*Còn chúng ta thì sao? Chúng ta thấy ông bà và những người cao tuổi của chúng ta như thế nào? Lần cuối cùng chúng ta đến thăm hoặc gọi điện thoại cho một người cao tuổi để thể hiện sự gần gũi của chúng ta và được lãnh nhận điều tốt từ những điều họ nói với chúng ta là khi nào?*".

Nguồn: dongten.net

[1] Những trích dẫn về bài giảng được trích từ nguồn: <https://www.vaticannews.va/vi/vatican-city/news/2021-07/ngay-the-gioi-ong-ba-nguoi-cao-tuoi-lan-thu-nhat-rino-fisichella.html?fbclid=IwAR31WbSjtskmp7TQJqosjOQzD1oCsaIDSoYJsNV8zZHcUHbj1xL8Xxi4ic8>

Thánh Đamascênô ca tụng thánh Gioakim và thánh Anna như sau:

"Lạy thánh Gioakim và Anna, đôi bạn hạnh phúc, tất cả mọi tạo vật đều mang ơn các ngài, vì nhờ các ngài mà tạo vật đã dâng lên cho Đấng Hóa Công một lễ vật cao trọng, đó chính là Đức Maria, Mẹ Thiên Chúa".

TIẾNG KÊU ĐAU THƯƠNG CỦA ĐỨC THÁNH CHA TRONG THÔNG ĐIỆP DÀNH CHO NGÀY QUỐC TẾ SẼ ĐƯỢC CỬ HÀNH VÀO CHỦ NHẬT 13/11.

“SỰ ĐIÊN RỒ CỦA CHIẾN TRANH

ĐÃ SÁN SINH BIẾT BAO NHIÊU NGƯỜI NGHÈO!”

(*Gioakim Trương Đình Giai* chuyển dịch từ nguyên bản Bồ Đào Nha «*Quantos pobres gera a insensatez da guerra!*» Osservatore **Romano** ra ngày 14 tháng 6 năm 2022).

Đức Thánh Cha với người nghèo

“Cái nghèo giết chết chính là sự khốn khổ, con đẻ của sự bất công, bóc lột, bạo lực và sự phân bổ tài nguyên không công bằng. Đó là sự nghèo đói trong tuyệt vọng, không có tương lai, bởi vì nó bị áp đặt bởi nền văn hóa vứt bỏ

không mang lại triển vọng hay lối thoát”, đó là nhận xét đáng buồn mà Đức Thánh Cha Phanxicô đưa ra trong thông điệp nhân Ngày Thế giới lần thứ VI về người nghèo sẽ được cử hành vào tháng 11 tới đây. Thông điệp, mà chúng tôi công bố dưới đây, đã được trình bày vào sáng ngày 14 tháng 6 tại Phòng Báo chí Tòa Thánh.

Đức Giêsu Kitô trở nên nghèo khó vì anh chị em (x. 2Cr 8, 9)

1. “Đức Giêsu Kitô... đã trở nên nghèo khó vì anh em” (2Cr 8, 9). Bằng những lời này, Tông đồ Phao-lô ngỏ lời với các Kitô hữu ở Cô-rin-tô để đặt nền tảng cho cam kết liên đới của họ với anh em đang gặp khó khăn. Ngày Thế giới vì người nghèo khiến năm nay trở thành một sự khích lệ lành mạnh giúp chúng ta suy tư về cách sống của mình và nhiều hình thức nghèo đói trong thời điểm hiện tại.

Cách đây vài tháng, thế giới đang nổi lên cơn bão của đại dịch, với những dấu hiệu phục hồi kinh tế được kỳ vọng sẽ mang lại sự cứu trợ cho hàng triệu người nghèo khổ vì mất việc làm. Một mảnh trời thanh bình đã mở ra, không quên nỗi buồn mất mát người thân, nó hứa rằng cuối cùng sẽ có thể quay trở lại mối quan hệ trực tiếp giữa các cá nhân, gặp gỡ nhau mà không bị cấm vận hay hạn

chế. Nhưng kìa, một thảm họa mới đang rình rập sắp xảy ra, được định sẵn để áp đặt một viễn cảnh khác cho thế giới.

Cuộc chiến ở Ukraine đã tham gia vào các cuộc chiến tranh khu vực mà trong những năm này, đã gây ra chết chóc và tàn phá. Tuy nhiên, ở đây, bức tranh phức tạp hơn do có sự can thiệp trực tiếp của một “siêu cường”, có ý định áp đặt ý chí của mình chống lại nguyên tắc tự quyết của các dân tộc. Chúng ta thấy những cảnh ký ức bi thảm lặp đi lặp lại và một lần nữa, những mối đe dọa qua lại của một số người bóp nghẹt mạnh mẽ tiếng nói của nhân loại đang khẩn xin hòa bình.

2. Sự ngu xuẩn của chiến tranh tạo ra bao nhiêu người nghèo! Bất cứ nơi nào chúng ta đưa mắt nhìn tới, chúng ta đều có thể thấy rằng những người bị ảnh hưởng nhiều nhất của bạo lực là những người không có khả năng tự vệ và mong manh. Trục xuất hàng nghìn người, đặc biệt là trẻ em trai gái, để bùng chúng và áp đặt căn tính khác cho chúng. Những lời của tác giả Thánh Vịnh một lần nữa mang tính thời sự khi đối mặt với sự tàn phá của thành Giê-ru-sa-lem và sự lưu đày của người Do Thái: “Bên ngoài ở Ba-by-lon Chúng tôi ngồi khóc,/ nhớ đến Si-on./ Trên hàng liễu bên bờ/ chúng tôi treo đàn hạc./ Những người đã bắt chúng tôi bị giam ở đó/ yêu cầu chúng tôi một bài hát;/ và những kẻ áp bức chúng tôi, một bài ca vui mừng/ (...). Làm sao chúng tôi có thể hát một bài thánh ca của Chúa,/ khi đang ở trong một vùng đất lạ?” (Tv 137, 1-4).

Hàng triệu phụ nữ, trẻ em và người già buộc phải bất chấp nguy hiểm bom đạn để cứu lấy mạng sống, tìm nơi trú ẩn khi tị nạn ở các nước láng giềng. Tuy nhiên, những người ở lại vùng xung đột hàng ngày phải sống trong nỗi sợ hãi, thiếu thốn thức ăn, nước uống, chăm sóc y tế và hơn hết thiếu thốn tình cảm gia đình. Trong những khoảnh khắc này, lý trí bị che khuất và những người gánh chịu hậu quả là vô số những người đơn sơ, những người đến nhập đoàn cùng với số lượng người nghèo vốn đã cao. Làm thế nào để đưa ra một phản ứng thỏa đáng mang lại sự xoa dịu và bình an cho rất nhiều người, bị bỏ lại bởi sự mơ hồ và bấp bênh?

3. Trong bối cảnh không mấy thuận lợi này, Ngày Thế giới về Người nghèo lần thứ VI diễn ra, với lời kêu mời – xuất phát từ

thánh Phaolô Tông đồ - để chúng ta nhìn chăm chăm vào Chúa Giê-su, Đấng "giàu có nhưng lại trở nên nghèo khó vì anh em, để làm cho anh em trở nên giàu có nhờ sự nghèo khó của Người" (2Cr 8, 9). Trong chuyến viếng thăm Giê-ru-sa-lem, Phaolô đã gặp Phêrô, Giacobê và Gioan, những người đã xin ngài đừng quên những người nghèo. Trên thực tế, cộng đồng Jerusalem đang phải đối mặt với những khó khăn nghiêm trọng do nạn đói đã tàn phá đất nước. Thánh Tông đồ ngay lập tức quan tâm đến việc tổ chức một cuộc quyên góp lớn lao để nâng đỡ những người nghèo. Các Kitô hữu ở Côrintô rất nhạy cảm và sẵn sàng. Theo lời khuyên của Phaolô, mỗi ngày đầu tuần họ thu thập những gì họ tiết kiệm được và mọi người đều rất quảng đại.

Như thế thời gian ngừng trôi vào khoảnh khắc đó, chúng ta cũng vậy, mỗi Chúa nhật, trong khi cử hành Thánh lễ, hãy thực hiện cùng một cử chỉ, đặt những lễ vật của chúng ta làm của chung để cộng đoàn có thể cung ứng cho những nhu cầu của những người nghèo khó nhất. Đó là dấu hiệu cho thấy người Kitô hữu luôn thực hiện với niềm vui và tinh thần trách nhiệm, để không anh chị em nào thiếu thốn những gì cần thiết. Thánh Justino đã làm chứng cho điều này vào thế kỷ thứ hai, khi mô tả cho Hoàng đế Antoninus Pius việc cử hành thánh lễ Chủ nhật của các Kitô hữu, ngài viết: "Vào ngày của Mặt trời, như người ta gọi, cư dân của các thành phố và các vùng ngoài thôn, nếu thời gian cho phép, hãy đọc những lời chú giải của các Tông đồ hoặc các tác phẩm của các Ngôn sứ. (...). Sau đó, mỗi người trong số những người có mặt được phân phát và chia sẻ những món quà mà trên đó đã dâng lời tạ ơn, và cũng chính những món quà đó được gửi đến những người vắng mặt qua trung gian các phó tế. Những người có của cải dồi dào thì tự trao tặng những gì mà họ thấy tốt, và những gì thu được thì để cho người chủ trì xử lý. Điều này trợ giúp cho những trẻ mồ côi và góa bụa và những người, vì bệnh tật hoặc bất kỳ lý do nào khác, đang gặp khó khăn, cũng như các tù nhân và khách đến từ một hành trình nào đó; nói một cách dễ hiểu, ngài tự mình gánh vác nhiệm vụ chăm sóc cho tất cả những người túng thiếu" (Lời Tán tụng đầu tiên, LXV II, 1-6).

(Còn tiếp)

VẤN ĐỀ LÃNG PHÍ

Viễn Đông

Lãng phí là gì? Nói ngắn gọn: Lãng phí là dùng cái gì đó vào các hoạt động vô ích, gây thất thoát, gây hư hại. Có nhiều dạng lãng phí.

Chẳng hạn:

– **LÃNG PHÍ THỜI GIAN:** Đó là khi người ta phải chờ đợi hay trì hoãn một cách vô ích, chẳng hạn các dự án “treo,” ăn không ngồi rồi, không biết làm gì hoặc lười biếng lao động.

– **LÃNG PHÍ DI ĐỘNG:** Đó là sắp xếp không hợp lý dẫn đến việc vận chuyển hoặc di chuyển không cần thiết.

– **LÃNG PHÍ HOẠT ĐỘNG:** Đó là lãng phí “vô hình,” ẩn náu trong các hoạt động thường nhật của mỗi cá nhân do xử lý công việc không hợp lý, làm việc gì đó mà có những động tác thừa hoặc những động tác thiếu.

– **LÃNG PHÍ SẢN XUẤT:** Đó là làm ra vật gì mà không tính toán có tiêu thụ được hay không, gây tổn kém ngân sách mà vô ích.

– **LÃNG PHÍ SẢN PHẨM:** Đó là khi mua các vật dụng mà không xài, sử dụng đồ đạc bừa bãi mà không bảo quản,...

– **LÃNG PHÍ LÃNH ĐẠO:** Đó là dùng người không đúng chức năng, không đúng trình độ, không chiêu hiền đãi sĩ, chỉ vì “thân quen” mà đề cử, trù dập nhân tài,... do đó dẫn đến lãng phí tài năng, lãng phí chất xám.

Lãng phí nào cũng là lãng phí công sức và lãng phí tiền bạc. Lãng phí là động thái không biết “liệu cơm gắp mắm” hoặc “bóc ngắn, cắn dài,” và chắc chắn đó là phong cách... chẳng!

Cuộc sống đầy những ví dụ. Chẳng hạn: Tại Hương Sơn, Hà Tĩnh, người ta đã có lần được dịp xôn xao về một “siêu đám cưới” với tổng chi phí là 50 tỷ đồng. Đám cưới này có nhiều “siêu xe” tham

gia rước dâu nhất tại Việt Nam từ trước tới nay, có số khách lên tới 10.000 người, và mỗi bàn tiệc giá 6 triệu đồng.

Chú rể là “thiếu gia” Nguyễn Huy Hoàng (sn 1987), con trai nữ đại gia buôn bán xuyên quốc gia Nguyễn Thị Liễu. Chú rể rước dâu bằng chiếc Ferrari California màu đỏ trị giá khoảng 210.000 USD (hơn 4 tỷ đồng). Ngoài ra còn có 97 chiếc “siêu xe” khác như Mercedes S500, Mercedes GLK, Mercedes C250 CGI, Porsche Cayenne, Ferrari, Rolls Royce Phantom, Bentley, Audi A5 Sportback, Lexus, BMW,... Hành trình rước dâu từ Hà Nội về thị trấn Tây Sơn (Hương Sơn) thu hút sự chú ý của nhiều người khiến quốc lộ 8A bị ách tắc nhiều đoạn.

Họ còn “mời” các ca sĩ và MC “nổi đình đám” nhất về phục vụ. Chi phí cho “món” văn nghệ lên tới trên 200.000 USD. Chi phí cho khoản rượu bia là hơn 3 tỷ VND. “Đặc biệt” nhất là đôi uyên ương đeo đồ trang sức tổng cộng tới 60 lượng vàng. Mẹ chú rể “hãnh diện” nói rằng toàn bộ tiền mừng dành làm từ thiện. (?!)

Cô dâu là Lê Thu Loan (sn 1992), con thứ hai trong gia đình đại gia ở phố Phó Đức Chính, Q. Ba Đình, Hà Nội. Gia đình cô dâu là đối tác làm ăn của mẹ chú rể. Cả cô dâu và chú rể hiện đang du học tại Singapore. Gia đình đã tậu một căn nhà trên phố Nguyễn Du (Hà Nội) trị giá vài chục tỷ đồng “tặng” cho đôi tân hôn.

Cách lãng phí này liên quan nhiều loại lãng phí khác. Cách lãng phí nào cũng là do ích kỷ và kiêu kỳ! Việt ngữ có từ trọc phú, Anh ngữ gọi là money-bags, nghĩa là “người giàu nông,” kiêu hoang phí và xa xỉ. Xã hội còn rất nhiều người nghèo khổ, rất cần những người hảo tâm thể mà vẫn có những người lãng phí thì thật... “lạ”! Không cho người nghèo những gì họ cần thì cũng là một dạng ăn cắp, bóc lột, bất nhân!

Những người làm ăn chân chính mà trở nên giàu có, họ vẫn tiết kiệm và chi tiêu rất hợp lý, không thích “chơi nổi,” ngại xuất hiện, không muốn “bị” chú ý. Xã hội luôn có hai thái cực, thường thì không quá cách xa nhau, không đến nỗi “người trên trời” và “kẻ dưới đất,” nhưng thực tế cho thấy khác hẳn.

Một vùng quê mà lại có đại gia “vung tiền” hơn cả Công tử Bạc Liêu, lãng phí quá mức, trong khi còn biết bao người “lần không ra”

vài chục ngàn đồng để sống lay lắt cho qua ngày đoạn tháng. Sự phân cách đó quá lớn! Lãng phí cũng là thiếu công bằng xã hội. Thiếu công bằng xã hội thì không thể có tự do, không có tự do thì làm sao có hòa bình đích thực? Công lý và hòa bình luôn có mối quan hệ mật thiết!

Cổ nhạc sĩ Trịnh Công Sơn nói rằng “sống trong đời sống, cần có một tấm lòng” nhưng chỉ “để gió cuốn đi” mà thôi! Lẽ nào lại như vậy?

Lc 15:11-32 kể dụ ngôn về người cha nhân hậu và đứa con hoang đàng. Đứa con này vì ích kỷ mà hư hỏng, phung phí không chỉ tiền bạc mà còn phung phí cả chính cuộc đời mình. Đó là cách lãng phí nguy hiểm, không chỉ đối với bản thân mà còn đối với gia đình, xã hội, đất nước và Giáo Hội.

Thánh Giacôbê: *"Anh em ham muốn mà không có, nên anh em chém giết nhau; anh em ganh ghét cũng chẳng được gì, nên anh em xung đột với nhau, gây chiến với nhau. Anh em không có, là vì anh em không xin; anh em xin mà không được, là vì anh em xin với tà ý, để lãng phí trong việc hưởng lạc"* (Gc 4:2-3).

Dù lãng phí thứ gì, cả vật chất và tinh thần, đều là ích kỷ. Không phải do mình làm ra nên không biết tiết kiệm, sẵn sàng lãng phí. Còn Thánh Phaolô nói thẳng: *"Ai không chịu làm thì cũng đừng ăn!"* (2 Tx 3:10).

CHÚC MỪNG BỔN MẠNG

Ngày 26/7/2022, toàn thể Giáo hội mừng kính lễ Thánh Gioakim.

**CỘNG ĐOÀN LÒNG CHÚA THƯƠNG XÓT LIÊN GIÁO PHẬN
Chúc Mừng Lễ Bổn Mạng**

**Anh GIOAKIM TRƯƠNG ĐÌNH GIAI
(cộng tác viên TLHT LCTX)**

Chúc Anh luôn sống theo mẫu gương khiêm nhường và thánh thiện của Thánh nhân.

ĐẤU TRANH VỚI TỰ ĐẠI

Chúng ta sống trong một thế giới nơi mọi thứ quá kích động sự tự đại của chúng ta, trong khi đó lại ngày càng ít công cụ để đương cự với nó.

Vài năm về trước, Robert L. Moore đã viết một quyển sách rất ý nghĩa, với tựa đề *Đối diện Con Rồng (Facing the Dragon)*. Moore

tin rằng con rồng đe dọa chúng ta nhất, chính là con rồng của sự tự đại trong chúng ta, nó khuấy động nội tâm chúng ta khiến chúng ta tin rằng mình đặc biệt phi thường và mang số mệnh cao cả.

Tình trạng này bủa vây tất cả chúng ta. Nói đơn giản, mỗi người chúng ta, mỗi một trong bảy tỷ người trên trái đất, không thể nào không cảm thấy mình là trung tâm của vũ trụ. Và bởi điều này gần như vô thức, đồng thời chúng ta lại thiếu khí cụ để giải quyết nó, nên nó gây ra một tình trạng đáng lo sợ. Tự đại không phải là công thức cho hòa bình và hòa hợp, mà là cho ghen tương và xung đột.

Mà tình trạng này không phải lỗi của chúng ta, và tự nó cũng không phải là một khiếm khuyết đạo đức trong bản tính của chúng ta. Sự tự đại của chúng ta phát xuất từ cách Thiên Chúa tạo thành chúng ta. Chúng ta được tạo dựng theo hình ảnh và giống với Thiên Chúa. Đây là chân lý giáo điều căn bản nhất trong nhận thức Do Thái – Kitô giáo về nhân thể. Tuy nhiên, không thể hiểu nó theo kiểu đơn giản hóa, như kiểu một biểu tượng đẹp để được đóng dấu vào linh hồn chúng ta. Đúng hơn, cần phải hiểu thế này: Thiên Chúa là lửa, lửa bất diệt, một sinh lực không ngừng tìm kiếm để ôm trọn và thổi bùng mọi tạo vật. Và ngọn lửa đó có trong chúng ta, khơi lên trong chúng ta những cảm thức thần linh, một trực giác rằng chúng ta cũng có sinh lực thần thiêng, và cũng là một áp lực muốn trở nên đặc biệt phi thường và đạt được một sự cao cả nào đó.

Có thể nói, được tạo thành theo hình ảnh và giống với Thiên Chúa, nghĩa là có một con chip thần thiêng bên trong chúng ta. Nó thiết lập cho chúng ta phẩm giá cao cả nhất nhưng cũng tạo nên những vấn đề lớn lao nhất. Sự vô hạn không nằm yên trong cái hữu hạn. Bởi có sinh lực thần thiêng bên trong, nên chúng ta không dễ bình yên trong thế giới này, những khao khát và mong mỏi của chúng ta quá vĩ đại. Chúng ta không chỉ sống trong sự bất an triền miên mà thánh Augustino đã nêu bật trong châm ngôn lừng danh: *"Ngài đã tạo thành chúng con cho Ngài, lay Chúa, và lòng chúng con khắc khoải cho đến khi được nghỉ yên trong Ngài."* Mà sự tự đại bẩm tại này còn khiến chúng ta không ngừng nuôi dưỡng một niềm tin rằng chúng ta đặc biệt, có định mệnh độc nhất vô nhị, và được sinh ra để nổi trội, được công nhận, được biết đến với những sự phi thường của mình.

Và do đó tất cả chúng ta đều được một mã gene thần thiêng điều hướng để, có thể nói là tạo lập một tuyên bố trong đời, tạo lập sự bất tử cho riêng mình, và tạo lập một giả tượng phi thường mà thế giới phải để mắt đến. Đây không phải là một khái niệm trừu tượng, nó tuyệt đối thực tế. Chúng ta có thể thấy bằng chứng cho chuyện này trên mọi bản tin, trong mọi vụ đánh bom, trong mọi mưu đồ xấu xa táo tợn, và trong mọi tình huống khi ai đó muốn mình nổi trội. Chúng ta cũng thấy nó trong sự đói khát danh vọng, trong khát khao được nổi tiếng, và trong nhu cầu muốn được nhìn nhận là độc nhất vô nhị và đặc biệt.

Nhưng sự tự đại này, tự nó không phải là lỗi lầm của chúng ta, và cũng không nhất thiết là một khiếm khuyết đạo đức. Nó đến từ cách chúng ta chúng ta được tạo thành, thật nghịch lý thay, nó đến từ những gì cao cả và tốt đẹp nhất trong chúng ta. Vấn đề là, ngày nay, chúng ta thường không có khí cụ để vận dụng nó sao cho sinh sôi những điều tốt đẹp. Vì nhiều lý do, chúng ta ngày càng sống trong một thế giới kích động quá đáng sự tự đại của mình, ngay cả khi chúng ta không nhận ra tình trạng này và nhất là khi chúng ta ngày càng ít công cụ tôn giáo và tâm lý để xử lý nó. Những công cụ này là gì?

Về tâm lý, chúng ta cần những hình ảnh con người cho phép mình hiểu bản thân một cách lành mạnh, nhưng cũng bao gồm cả

việc chấp nhận những giới hạn, những nản lòng, sự vô danh của chúng ta, và cả việc cuộc sống chúng ta phải dành không gian cho cuộc sống người khác nữa. Về mặt tâm lý, chúng ta phải có những công cụ để hiểu cuộc đời mình, thừa nhận rằng mình đặc biệt và độc nhất vô nhị, nhưng vẫn là một trong số hàng tỷ cuộc đời đặc biệt và độc nhất vô nhị khác. Về mặt tâm lý, chúng ta cần những công cụ tốt hơn để vận dụng sự tự đại của mình.

Về tôn giáo, đức tin và giáo hội chúng ta cần phải đem lại một nhận thức về nhân thể sao cho chúng ta có thấu suốt và khuôn khổ để có thể sống sự độc nhất vô nhị và đặc biệt của mình, trong khi biết bình an với tinh thần, những giới hạn, những thất bại, sự vô danh, và dành không gian cho sự độc nhất vô nhị và đặc biệt của cuộc đời người khác. Về căn bản, tôn giáo phải cho chúng ta những công cụ để nắm bắt cách lành mạnh ngọn lửa thiêng bên trong bản thân mình, và hành động lành mạnh với những tài năng và thiên tư mà Chúa ban cho chúng ta, nhưng là trong khuôn khổ đi kèm để nhận thức khiêm nhường rằng những thiên tư này không phải của chúng ta, mà là của Chúa, và tất cả những gì chúng ta là, và những gì chúng ta đạt được đều là ơn Chúa. Chỉ khi đó, chúng ta mới không gục ngã vì thất bại và tự đắc vì thành công

Robert Lax cho rằng, *bốn phần trong đời không phải là tìm được lối mòn trong khu rừng, cho bằng tìm một nhịp điệu để bước đi.*

Ron Rolheiser | Struggling with Grandiosity

J.B. Thái Hòa (phanxicoVN) chuyển dịch

Tài liệu Học tập Lòng Chúa Thương Xót rất mong sự đóng góp về bài vở và sự giúp đỡ của các nhà hảo tâm. Mọi thư từ, bài vở xin vui lòng gửi trước ngày 15 hàng tháng theo địa chỉ email:

longthuongxotgp@yahoo.com

longthuongxotgp@gmail.com

Xin dùng chữ Unicode

TÂM SỰ CỦA GIỌT NƯỚC MẮT ĐÃ LẤN TRÊN GÒ MÁ CHÚA GIÊSU

Giuse hạt bụi tro

*“Trong thế gian, anh em sẽ phải gian nan khốn khó.
Nhưng can đảm lên, Thầy đã thắng thế gian”*

(Ga 16, 33)

Tôi là giọt nước mắt của Chúa Giêsu. Tôi đã được điểm phúc sống nơi “cửa sổ tâm hồn” của Chúa Giêsu suốt thời gian Ngài nhập thể làm người để cứu độ nhân loại. Suốt hai ngàn năm qua, chẳng ai nhớ đến tôi. Ai cũng nghĩ tôi là một vật vô tri, không cảm xúc, nhưng đâu phải như thế. Dầu cho chỉ là một giọt nước mắt nhưng tôi không phải là giọt nước mắt bình thường đâu nhé. Tôi là giọt nước mắt “thánh”, vì tôi là “của thánh”, thuộc trọn về Đấng thánh là Chúa Giêsu, Đấng cứu độ duy

nhất của trần gian.

Tôi may mắn được chứng kiến trọn hành trình dương gian của Con Thiên Chúa, từ khi cất tiếng khóc chào đời, tới lúc trút hơi thở cuối cùng trên thập giá. Tôi được chia sẻ mọi khoảnh khắc vui buồn sướng khổ trong cuộc đời của Ngài. Đó là điểm phúc, nhưng cũng là nỗi đau riêng của tôi. Nào ai hiểu được! Mỗi lần tôi lặn trên gò má Chúa Giêsu là mỗi lần Ngài đang thổn thức và khóc trong tâm hồn, vì yêu nhân thế.

Ngày Chúa Giêsu cất tiếng khóc chào đời cũng là ngày sinh nhật của tôi. Ngày đó, hài nhi Giêsu đã khóc. Bạn có biết ý nghĩa của những giọt nước mắt đó không? Nhiều người thắc mắc tại sao

khi sinh ra con người lại khóc? Có phải vì họ sắp bước vào cuộc đời - là “bể khổ” không? Hay đơn giản, chỉ vì họ bị sặc nước vào phổi khi thở hơi thở đầu tiên trên dương gian? Tôi không biết, nhưng tôi biết Chúa tôi khóc vì hạnh phúc. Ngài khóc vì cuối cùng đã tới *giờ* được thực hiện chương trình cứu độ mà Chúa Cha đã hoạch định từ thuở ban đầu. Ngày hạ sinh là ngày đầu tiên Ngài bắt tay vào thực hiện kế hoạch đó. Ngài khóc vì niềm vui đấy!

Năm mươi hai tuổi, sau khi tham dự lễ hội tại Giêrusalem, Chúa Giêsu không về ngay, mà ở lại Đền Thờ để làm công việc của Chúa Cha. Cha mẹ đã phải mất tới ba ngày vất vả tìm kiếm mới thấy Ngài tại Đền Thờ. Hai đấng thánh đã rất lo lắng tới rơi lệ vì sợ mất con, vì lo đủ điều. Ai đã từng lạc mất con trong đám đông mới hiểu được bao nhiêu cái lo, cái sợ của người làm cha mẹ. Mẹ Maria đã khóc. Thánh Giuse thì không nói nên lời, chỉ biết thỉnh lạng cầm tay người bạn đời, và cùng nhau tìm kiếm.

Khi gặp nhau trong Đền Thờ, Chúa Giêsu không khóc. Tuy nhiên, khi nhìn thấy khuôn mặt đầy lo toan, với những giọt mồ hôi trên trán và những giọt nước mắt trên khóe mắt của cha mẹ, tâm hồn Ngài mủi lòng vì nỗi khổ cha mẹ như thế. Lúc đó, tôi cũng ở trên khóe mắt của Ngài, nên tôi thấy rõ cảnh tượng ấy. Chúa Giêsu cũng đau lòng lắm chứ, nhưng biết làm sao được! Ngài chấp nhận phó thác gia đình cho Chúa Cha, để thực hiện kế hoạch mà Chúa Cha đã dành riêng cho Ngài.

Sau lần đó, không khi nào Ngài làm cha mẹ phiền lòng nữa. Càng lớn lên, Ngài càng thêm khôn ngoan và ân nghĩa với Thiên Chúa và người ta. Cha mẹ Ngài hài lòng lắm. Còn tôi thì khỏi phải nói, tôi hạnh phúc không kém gì các ngài.

Bạn thân mến,

Có rơi lệ khi đau khổ thì mới biết tạ ơn khi bình an, hạnh phúc. Mỗi khoảnh khắc trong đời đều có giá trị riêng của nó, phải không? Nếu đã từng làm cha mẹ rơi lệ vì bạn, hãy làm gì đó để chuộc lỗi, để thể hiện tình yêu và lòng biết ơn của bạn với các ngài: một cuộc gọi, một tin nhắn, một món quà nhỏ, hay một chuyến về thăm gia đình... bấy nhiêu thôi cũng đủ để xóa đi những giọt nước mắt chảy ngược nơi khóe mắt của cha mẹ, vì sự thờ ơ và bất hiếu bấy lâu nay của bạn.

Ngoài các môn đệ, Chúa Giêsu cũng có những người bạn thân là ba chị em: Marta, Maria và Ladarô. **Khi Ladarô chết**, Chúa Giêsu rất chủ động và biết sẽ phải làm gì. Tuy nhiên, Ngài đã thổn thức trong lòng và xao xuyến, rồi Ngài khóc (x. Ga 11, 33-35). Cái khóc rất con người. Lạ thay, Ngài là Chúa mà cũng đau khi mất mát người thân như chúng ta.

Ngày hôm ấy tôi cũng đau, và rồi, tự nhiên tôi trào ra như thể muốn khóa lấp nỗi buồn của chị em Marta và Maria. Và, khi gọi anh Ladarô sống lại từ cõi chết, Ngài gạt tôi qua một bên, để nhường chỗ cho những giọt nước mắt của hạnh phúc, của niềm vui đoàn tụ với Ladarô, người trở về từ cõi chết. Ngày ấy, Ngài khóc vì niềm vui phục sinh cho người bạn thân Ladarô.

Khi tiến vào Giêrusalem, vừa trông thấy thành, Chúa Giêsu lại khóc (x. Lc 19, 41). Cái khóc của một Người/Chúa quá yêu số phận con người, nhưng đáng buồn thay, họ không đón nhận Ngài mà cứ mãi mê theo đuổi một lý tưởng nào đó, ngoài Thiên Chúa. Họ không biết giờ Con Thiên Chúa đến viếng thăm. Họ không biết rằng không có Chúa thì mọi thứ sẽ hoang tàn. Họ không biết, nhưng chúng ta biết: **không có Chúa, sớm muộn gì đời ta cũng sẽ hoang tàn như thành Giêrusalem đổ nát mà thôi.**

Khi bị treo trên thập giá, Chúa Giêsu đau lắm: đau vì cái đau thể xác thì ít, mà khổ vì cái đau trong tâm hồn thì nhiều. Nhìn Mẹ Maria đứng đó lặng thinh, nhìn các môn đệ bỏ chạy - trốn đâu mất hết, nhìn dân Do thái chối bỏ, nhìn dân ngoại đóng đinh và sỉ vả... Ngài thổn thức và ứa lệ trong lòng.

Tôi cũng đau với Ngài, cái đau bị chối bỏ và loại trừ. Tuy nhiên, đâu có phải chết, Chúa tôi vẫn hạnh phúc vì yêu. Chưa bao giờ Ngài nhìn đời, nhìn người với ánh mắt cay đắng hận thù. Chưa bao giờ tôi có cảm giác gì như thế. Tôi cũng đau khổ vì yêu, khi chứng kiến người ta phản bội hoặc không đáp trả cân xứng tình yêu của Ngài.

Nếu đã yêu ai đó thật lòng, bạn mới hiểu được cảm giác của Chúa Giêsu và cũng là cảm giác của tôi. Khi yêu ai, Chúa Giêsu yêu trọn vẹn bằng chính con người của Ngài, nên khi không được đáp trả thì tình yêu ấy trở nên khập khiễng. Cái khập khiễng ấy tạo ra nỗi đau. Càng bị chối bỏ và lãng quên thì nỗi đau càng lớn. Thế

nhưng, chưa bao giờ Ngài đánh mất hy vọng nơi những người Ngài đã yêu thương. Ngài yêu và cứ tiếp tục cho đi tình yêu, cho đi chính bản thân Ngài, không biết mệt mỏi. Ngày ngày, Ngài mong ngóng một lời cảm ơn, một lời xin lỗi, và hy vọng sự hoán cải trở về của bạn...

Bạn thân mến!

Tôi không biết bạn đang trải qua điều gì, nhưng Chúa Giêsu biết rõ điều đó. Chúa Giêsu khóc bởi vì Ngài hiểu và cảm nhận được nỗi đau đớn, phiền muộn của bạn. Ngài không coi thường hay gạt bỏ cảm giác của bạn, đơn giản vì Ngài biết cách giải quyết những vấn đề đó. Ngài không ở trời cao thăm thẳm để yêu và để hiểu con người, nhưng đã sinh ra làm người, để có thể đi cùng bạn và để có thể cảm nhận được những thời điểm mà bạn cảm thấy tổn thương sâu sắc nhất. **Hãy tin tưởng nơi Ngài!**

Tôi không biết bạn đang trải qua điều gì, nhưng Chúa Giêsu biết rõ điều đó. Tôi không biết giải quyết vấn đề của bạn ra sao, nhưng Chúa Giêsu biết rõ vấn đề của bạn. Tôi không biết bạn đang cảm thấy thế nào, nhưng Chúa Giêsu biết rõ cảm giác của bạn. Dù đó là gì, Chúa đã có sẵn một chương trình cho riêng bạn. Ngài cùng đi với bạn và cảm nhận những gì bạn cảm nhận. Ngài cùng khóc với nỗi đau của bạn. Ngài không hề chậm trễ; và rồi đây, bạn sẽ thấy những gì đã "chết" trong cuộc sống của bạn sẽ được Ngài cho sống lại; và rồi đây, Chúa Giêsu sẽ vui mừng với bạn. **Hãy tin tưởng nơi Ngài!**

Nếu bạn đang cảm thấy đau đớn, phiền muộn vì một điều gì đó, vì sự chết của người thân, sự "chết" của một mối quan hệ, sự "chết" của công việc làm ăn, hay bất kỳ cái chết nào khác, hãy nhớ rằng Chúa Giêsu đang cùng đi với bạn và Ngài cảm nhận được nỗi đau của bạn. Ngài khóc với bạn, vì Ngài yêu bạn. **Hãy tin tưởng nơi Ngài!**

“Trong thế gian, anh em sẽ phải gian nan khốn khó.

Nhưng can đảm lên, Thầy đã thắng thế gian.” (Ga 16,33)

Nguồn: conggiao.info

THÁNH GIOAKIM (JOACHIM) VÀ THÁNH ANNA (ANNE)

Thánh Gioakim và Thánh Anna là song thân của Đức Mẹ, tức là Ông Bà Ngoại của Chúa Cứu Thế Giêsu (Xin được mở ngoặc: Có một số người thường viết lộn hoặc đọc sai là Gioan-kim).

Tên Gioakim được tạo bởi chữ YHWH (tiếng Do thái: יהויקים Yəhôyāqîm, tiếng Hy Lạp: Ἰωακείμ Iōakeím), nghĩa là “sự chuẩn bị của Gia-vê”.

Thánh Gioakim là Phu quân của Thánh Anna và là

Thân phụ của Đức Trinh Nữ Maria – Mẹ của Chúa Giêsu, theo truyền thống Công giáo Rôma, Chính Thống giáo, và Anh giáo. Câu chuyện về Thánh Gioakim và Anna xuất hiện lần đầu tiên ở ngụy thư Phúc Âm thánh Giacôbê. Thánh Gioakim và Thánh Anna không được nhắc tới trong Kinh Thánh.

Hai Ông Bà được Giáo hội kính nhớ vào ngày 26 tháng Bảy hằng năm. Đây là ngày lễ của những người đã làm ông bà (nội hay ngoại). Lễ này nhắc nhớ quý ông bà nội ngoại về trách nhiệm xây dựng các thế hệ tương lai, phải tạo truyền thống gia phong lễ giáo như phần di sản đạo đức làm của hồi môn cho cháu chắt. Tuy nhiên, lễ này cũng là lời nhắc nhở dành cho thế hệ trẻ: Phải tôn kính người lớn hơn mình, nhất là những người già, phải biết trải nghiệm, đánh giá cao cuộc sống chứ không được coi nhẹ hoặc làm ngơ.

Gia phả của Chúa Giêsu trong Phúc Âm thánh Matthêu và Luca không nói rõ tên cha mẹ của Đức Maria, nhưng có liệt kê tên người cha của thánh Giuse, nhiều học giả trong nhóm của John ở Damascus (thế kỷ 8), và đặc biệt là các học giả Tin Lành, tranh luận rằng gia phả trong Phúc Âm theo thánh Luca mới đúng là phả hệ của Đức Mẹ, và Heli là cha. Để giải quyết vấn đề thánh Giuse có hai người cha – một thuộc dòng dõi Vua Salomom, hậu duệ của

Nathan, con Vua Đa-vít, truyền thống từ thế kỷ 7 xác định rằng Heli là anh em họ đầu tiên của Thánh Gioakim.

Theo truyền thống, Bà Anna sinh tại Belem, kết hôn với Ông Gioakim người Nadaret, cả hai đều là dòng dõi thánh vương Đa-vít. Trong Protoevangelium của thánh Giacôbê, thánh Gioakim được mô tả là người giàu có và đạo đức, thường giúp đỡ người nghèo và tới Đền thờ tại Sepporis. Truyền thống nói rằng cha mẹ của Đức Maria mới đầu sống ở Galilê, sau đó định cư ở Giêrusalem. Tuy nhiên, Bà Anna là phụ nữ son sẻ, ông Gioakim bị các thầy thượng tế sa thải và từ chối lễ vật hy sinh của ông, vì việc Bà Anna không có con được hiểu là việc không đẹp lòng Chúa. Ông Gioakim rút vào hoang địa để ăn chay và đền tội 40 ngày. Lúc đó các thiên thần hiện ra hứa với Ông Bà Gioakim và Anna là sẽ có con nối dõi. Sau đó, ông Gioakim trở lại Giêrusalem và đón bà Anna tại cổng thành. Có niềm tin cổ cho rằng đứa con sinh bởi người mẹ già là đã được tiền định về điều gì đó kỳ lạ. Trong Cựu ước có trường hợp của Bà Hannah, Thân mẫu của Ngôn sứ Samuel.

Truyền thuyết liên quan Ông Bà Gioakim và Anna có trong “Cổ Tích Vàng” (Golden Legend) và vẫn phổ biến trong nghệ thuật Kitô giáo cho tới khi Công đồng Trentô xác nhận đó là các sự kiện ngụ tạo.

Phụng vụ theo lịch Tridentine không có lễ Thánh Gioakim. Lễ này được thêm vào Công Lịch Rôma từ năm 1584, mừng vào ngày 20-3, ngay sau lễ Đức Thánh Giuse Phu quân Đức Mẹ. Năm 1738, lễ này được chuyển sang Chúa nhật sau tuần bát nhật lễ Đức Mẹ Mừng Triệu. Với nỗ lực để Phụng vụ các Chúa nhật được cử hành, Đức Giáo Hoàng Piô X đã chuyển lễ này sang ngày 16 tháng Tám, sau lễ Đức Mẹ Mừng Triệu, để Thánh Gioakim được kính nhớ trong khi cử hành cuộc khai hoàn của Đức Mẹ. Trong lịch các thánh của Giáo hội Công giáo Rôma (năm 1969), lễ Thánh Gioakim được mừng chung với Thánh Anna vào ngày 26 tháng Bảy.

Giáo hội Chính thống Đông phương và Công giáo Hy Lạp kính nhớ thánh Gioakim và thánh Anna vào ngày 9 tháng Chín. Thánh Gioakim và thánh Anna là thánh bốn mạng của các cha mẹ, các ông bà nội ngoại, những người kết hôn, những người đóng tử và những người buôn vải. Có một số biểu tượng gắn liền với thánh Gioakim:

Cuốn sách hoặc cuộn giấy tượng trưng người dệt vải, chiếc gậy chần chiên tượng trưng chữ nghĩa của Kitô giáo, và cái rổ đựng đôi chim bồ câu tượng trưng sự hòa bình. Thánh Gioakim thường có trang phục màu xanh lá cây, màu của niềm hy vọng.

Trong Kinh thánh, hai thánh sử Matthêu và Luca cung cấp gia phả của Chúa Giêsu, cho thấy rằng Chúa Giêsu là đỉnh cao của Giao ước (những lời hứa). Chúng ta không biết gì nhiều, ngay cả ông bà ngoại Gioakim và Anna cũng chỉ được nhắc tới sau khi Chúa Giêsu chịu chết được hơn 100 năm.

Đức tính anh hùng và sự thánh thiện của các ngài được suy ra từ bầu khí gia đình liên quan Đức Maria trong Kinh thánh. Dựa vào truyền thuyết thời thơ ấu của Đức Maria hoặc suy đoán từ thông tin trong Kinh thánh, chúng ta thấy sự viên mãn của nhiều thế hệ của những con người cầu nguyện, chính Đức Mẹ đã say đắm cầu nguyện theo truyền thống tôn giáo.

Tính cách mạnh mẽ của Đức Maria thể hiện khi quyết định “xin vâng” (Lc 1:38), liên lý cầu nguyện, tuân thủ luật đức tin, sự vững vàng khi gặp khủng hoảng, và tận tụy với những người thân (Lc 1:39-45) – cho thấy gia đình gắn bó yêu thương, trông mong thế hệ kế tiếp duy trì những điều tốt đẹp nhất của quá khứ.

Ông Bà Gioakim và Anna biểu hiện các thế hệ khá lặng lẽ khi trung thành thực hiện trách nhiệm, sống đức tin và thiết lập môi trường tốt lành cho Đấng Thiên Sai tới.

Lạy Thánh Gioakim và Thánh Anna, xin cầu thay nguyện giúp cho chúng con. Amen.

Nguồn: <https://ditimchanly.org>

Quý vị có nhu cầu hiệp thông cầu nguyện, xin email về

longthuongxotgp@yahoo.com

longthuongxotgp@gmail.com

để cộng đoàn cùng hiệp thông cầu nguyện

GIẢI ĐÁP THẮC MẮC

ĐẠO THIÊN CHÚA HAY ĐẠO CÔNG GIÁO

LM Phanxicô Xaviê Ngô Tôn Huân

Trong thực tế, nhiều người đã lầm lẫn khi dùng cụm từ “Đạo Thiên Chúa” hay “Thiên Chúa Giáo” để chỉ Đạo Công Giáo (Catholicism) tức là Đạo thánh mà chính Chúa Kitô đã rao giảng và thiết lập Giáo Hội trên nền tảng Tông Đồ như phương tiện để loan truyền và mang ơn cứu độ của Chúa đến cho mọi dân mọi nước cho đến ngày mãn thời gian.

Đó là Đạo cứu rỗi mời gọi mọi người đón nhận để được sống hạnh phúc đời đời với Thiên Chúa trong Vương Quốc tình yêu của Ngài.

Xét về từ ngữ (terminology) thì danh xưng Đạo Thiên Chúa nghe có vẻ hợp lý vì mục đích tôn thờ Thiên Chúa là Chủ thể vạn vật và vũ trụ. Nhưng nếu đi sâu vào nội dung thần học, thì danh xưng này không phân biệt rõ đối tượng và mục đích tôn thờ của các tín hữu có cùng niềm tin vào Thiên Chúa (God) nói chung và Chúa Cứu Thế Giêsu nói riêng. Các tín hữu này hiện đang phân tán trong các Giáo Hội hay Đạo có danh xưng khác nhau như sau:

1- DO THÁI GIÁO (Judaism)

Hay còn gọi là Đạo Mai-sen (Mosaic Religion) là Đạo tôn thờ Thiên Chúa Yahweh, là Cha của các Tổ Phụ Abraham, Isaac và Israel (Jacob). Ngài cũng là Đấng, qua tay ông Mai-sen, đã giải phóng cho dân Do Thái thoát ách thống khổ bên Ai Cập và mang họ vượt Biển Đỏ trở về quê hương an toàn. Và cũng qua trung gian ông Mai-sen, Thiên Chúa đã truyền cho dân Do Thái và cho cả nhân loại ngày nay Mười Điều Răn như giao ước phải thi hành để được chúc phúc và được sống với Thiên Chúa là tình thương. Tín hữu Do Thái thuộc Đạo này cho đến nay vẫn chỉ tôn thờ một Thiên Chúa Yaweh độc nhất mà thôi (monotheism). Họ không có ý niệm gì về một Thiên Chúa Ba Ngôi (The Holy Trinity) vì họ không nhìn nhận Chúa Giêsu là Ngôi Hai Thiên Chúa, đã xuống thế làm Người để cứu chuộc nhân loại. Họ cũng không biết gì về Chúa Thánh

Thần, mặc dù Kinh Thánh Cựu Ước có hé mở chút ánh sáng về Ba Ngôi Thiên Chúa qua trình thuật Ba người khách lạ đến thăm ông Abraham và được ông niềm nở đón tiếp dù không biết họ là ai (Stk 18:1-15).

Cũng vì không nhìn nhận Chúa Cứu Thế Giêsu là Ngôi Hai Thiên Chúa và Phúc Âm của Người nên Kinh Thánh của Do Thái Giáo chỉ có phần Cựu Ước mà thôi.

2- CÔNG GIÁO LA MÃ (Roman Catholicism)

Chính là Kitô Giáo, tức là Đạo Cứu Rỗi do Chúa Kitô khai sinh với việc Người xuống trần gian làm Con Người, đi rao giảng Tin Mừng, chữa lành và cuối cùng chết trên thập giá để hoàn tất công cuộc cứu chuộc cho loài người khỏi chết vì tội.

Đạo Công Giáo tôn thờ Thiên Chúa Ba Ngôi cùng một bản thể (substance) và uy quyền như nhau. Thiên Chúa của Đạo Công Giáo là Thiên Chúa của Chúa Kitô (Christian God) và cũng là Thiên Chúa của các Tổ Phụ Do Thái. Do đó, Kinh Thánh của Giáo Hội Công Giáo gồm cả hai phần Cựu Ước (Old Testament) và Tân Ước (New Testament) với tổng cộng 72 Sách thánh mà Giáo Hội Công Giáo dạy tín hữu phải đọc để nuôi dưỡng đời sống đức tin nhờ nghe Lời Chúa để biết sống theo đường lối của Người.

3- CHÍNH THỐNG GIÁO

Là Nhánh Kitô Giáo Đông Phương (Eastern Orthodox Churches) đã tách ra khỏi Giáo Hội Công Giáo La Mã từ năm 1054 vì một số bất đồng về tín lý, phụng vụ và quyền bính. Cho đến nay, nhánh này vẫn chưa hiệp nhất trọn vẹn được với Giáo Hội Công Giáo La Mã dù cả hai bên đã có nhiều thiện chí và cố gắng để xích lại gần nhau. Công Giáo và Chính Thống đều có chung nguồn gốc Tông Đồ (Apostolic succession) nên có chung các bí tích hữu hiệu như nhau, mặc dù vẫn chưa thể hiệp nhất được vì một trở ngại duy nhất là vấn đề quyền bính của Đấng thay mặt Chúa Kitô để cai trị Giáo Hội. Đó là quyền bính của Đức Thánh Cha, cũng là Giám Mục Rôma, mà anh em Chính Thống chưa công nhận.

4- TIN LÀNH (Protestantism)

Là Nhánh Kitô Giáo đã ly khai khỏi Công Giáo và Chính Thống Giáo sau những cuộc cải cách (reformations) do Martin Luther chủ

xướng tại Đức năm 1517, lan qua Pháp với John Calvin, Thụy sĩ với Ulrich Zwingli.

Nhưng chính nội bộ nhánh này sau đó cũng đã phân chia thành hàng ngàn các nhánh nhỏ khác nhau như Baptists, Methodists, Lutherans, Presbyterians, Episcopalians, Pentecostals, Quakers, Church of Christ .v.v Họ cũng tôn thờ một Thiên Chúa và tin Chúa Kitô là Cứu Chúa (Savior) cũng như lấy Kinh Thánh làm nền tảng cho niềm tin và sứ vụ giảng dạy (Preaching ministry), nhưng khác biệt với Công Giáo và Chính Thống Giáo về nhiều điểm căn bản liên quan đến thần học, bí tích, phụng vụ, quyền bính và Kinh Thánh (Họ giải thích Kinh Thánh theo cách hiểu riêng của họ). Thêm vào đó, cũng như Chính Thống Giáo, các nhánh Tin lành đều không công nhận vai trò và quyền bính tối cao của Đức Giáo Hoàng La Mã. Một điểm quan trọng nữa cần nói thêm là các nhánh Tin lành này đều không có nguồn gốc Tông Đồ (Apostolic succession) nên họ không có các bí tích hiệu như Công Giáo và Chính Thống trừ phép rửa mà đa số họ có.

5- ANH GIÁO (Anglicanism)

Tức nhóm Kitô Giáo đã tách khỏi Công Giáo La Mã vì sự bất mãn liên quan đến vấn đề hôn nhân của Vua Henry VIII trong thế kỷ 16. Henry đã tuyên bố ly khai khỏi Công Giáo La Mã và tự phong làm thủ lãnh nhánh ly khai này. Nhóm này có tên chung là Anglican Communion, tức là Anh Giáo, hoàn toàn khác với Giáo Hội Anh Quốc (The Church of England) là Giáo Hội Công Giáo của nước Anh hiệp thông trọn vẹn với Giáo Hội Công Giáo La Mã (Rome).

Nhưng cách nay gần hai năm, một biến chuyển mới trong liên hệ giữa Anh Giáo và Giáo Hội Công Giáo là có một nhóm khá đông các tín hữu Anh giáo cùng với giáo sĩ của họ đã xin gia nhập Giáo Hội Công Giáo. Để đón mừng và tạo điều kiện thuận lợi cho nhóm cựu Anh Giáo này, Đức Thánh Cha Bê-nê-đictô 16, ngày 9-11-2009 đã cho công bố Tông Thư "Anglicanorum coetibus" (Các tín hữu Anh Giáo) theo đó Tòa Thánh cho phép thiết lập các Giáo Hạt tông nhân trong ranh giới của một số Giáo Phận Công Giáo ở Anh Quốc và xứ Wales để cho các cựu tín hữu Anh giáo được cử hành các nghi thức phụng vụ và bí tích theo nghi thức của truyền thống Anh Giáo đã được Tòa Thánh phê chuẩn.

Mới nhất, ngày 15-1-2011 vừa qua, ba cựu giám mục Anh giáo đã được tấn phong linh mục Công Giáo tại Thánh Đường Westminster, Luân Đôn. Và một trong ba tân linh mục này, cha Keith Newton đã được cử làm Quản hạt tông nhân Đức Mẹ Walsingham, một Quản hạt tông nhân đầu tiên mới được thành lập ngày 15-1 vừa qua để đón nhận các cựu tín hữu Anh Giáo gia nhập Giáo Hội Công Giáo.

Sở dĩ có việc truyền chức cho các cựu giám mục Anh Giáo là vì Giáo Hội Công Giáo không công nhận Anh Giáo có bí tích Truyền Chức hữu hiệu, nên các cựu linh mục và giám mục Anh Giáo, nếu muốn, đều phải xin thụ phong linh mục Công Giáo trước và sau này có thể có linh mục được chọn làm giám mục Công Giáo.

Lại nữa, vì Anh Giáo cho các linh mục và giám mục của họ kết hôn, nên sau khi được thụ phong linh mục Công giáo, họ vẫn được phép tiếp tục sống với vợ con.

Ngoài ra, còn phải kể thêm một tôn giáo lớn nữa cũng tôn thờ Thiên Chúa mà họ gọi là Đấng Allah. Đó là **Đạo Hồi** (Islam) do Muhammad sáng lập vào năm A.D 622. Từ ngữ Islam trong tiếng Ả Rập có nghĩa là "Tuân phục ý muốn của Thiên Chúa = (Submission to the will of God)" nhưng Đạo này khác xa Đạo Do Thái, Công Giáo và các Nhánh Kitô Giáo nói trên về nhiều mặt. Thí dụ họ chỉ coi Chúa Giêsu là một người thường, một tiên tri như Abraham, Moses, Noah v.v và kinh thánh của họ là kinh Koran.

Như vậy, không có đạo nào gọi là **Đạo Thiên Chúa** (Deism) đúng nghĩa với danh xưng này cả vì trong thực tế thì tất cả các Nhánh hay Đạo mang các danh xưng riêng biệt trên đây đều tôn thờ Thiên Chúa (God) nhưng với nội dung thần học khác nhau, kể cả khác biệt về phương thế thể hiện sự tôn thờ đó (Liturgy). Nói khác đi, các Nhánh Kitô giáo và Do Thái giáo nói trên, tuy cùng tôn thờ Thiên Chúa, nhưng rất khác nhau về quan điểm thần học, bí tích, phụng vụ, mục vụ và quyền bính. Do đó, không thể gọi **Đạo Công Giáo là Đạo Thiên Chúa** cách chung được vì như vậy sẽ lẫn lộn với các đạo cùng tôn thờ Thiên Chúa nhưng khác nhau về nhiều điểm như đã nói trên đây.

TẠI SAO PHẢI GỌI KITÔ GIÁO LA MÃ LÀ ĐẠO CÔNG GIÁO?

Để trả lời câu hỏi này, chúng ta cần nhớ lại từ đầu Thiên Chúa (God) chỉ tỏ mình ra cho dân Do Thái và chọn dân này làm dân riêng mà thôi: **“VẬY GIỜ ĐÂY, NẾU CÁC NGƯỜI THỰC SỰ NGHE TIẾNG TA VÀ GIỮ GIAO ƯỚC CỦA TA, THÌ GIỮA HẾT MỌI DÂN, CÁC NGƯỜI SẼ LÀ SỞ HỮU RIÊNG CỦA TA”** (Xh 19:5).

Như thế, trước khi Chúa Giêsu xuống thế làm Con Người, chỉ có dân Do Thái được biết Thiên Chúa Yahweh là Cha các Tổ Phụ của họ, là Đấng đã giải phóng họ và ban cho họ Mười Điều Răn làm Giao ước (Covenant) mà thôi. Ngoài Dân Do Thái ra, các dân khác đều là dân ngoại (gentiles) vì không biết Thiên Chúa Yahweh của dân Do Thái.

Nhưng sau khi Chúa Giêsu giáng sinh ở Bethlehem, Chúa đã tỏ mình ra cho các dân ngoại qua ánh sao lạ ở Phương Đông, mời gọi ba đạo sĩ dân ngoại đầu tiên đến thờ lạy Chúa (x. Mt 2:1-12). Sự kiện này đã nói lên nét phổ quát (universality) của ơn cứu độ. Nghĩa là ơn này được dành cho hết mọi dân tộc, không chỉ riêng cho dân Do Thái. Vì thế, trước ngày về trời Chúa Giêsu đã truyền cho các Tông Đồ: **“anh em hãy đi và làm cho muôn dân trở thành môn đệ, rửa tội cho họ nhân danh Chúa Cha, Chúa Con và Chúa Thánh Thần”** (Mt 28:19).

Đây là lý do vì sao Đạo của Chúa Kitô (Christianity) được gọi là Đạo Công Giáo vì mục đích phổ quát của ơn cứu độ mà Chúa đã mang đến cho nhân loại qua Hy Tế thập giá của Người. Vì thế từ ngữ “Công giáo” ở đây có nghĩa là chung, là phổ quát (universal), dành cho hết mọi người không phân biệt màu da, tiếng nói và văn hóa. Như vậy từ ngữ “công giáo” (catholicam = catholique = catholic...) không hề có nghĩa là công cộng (public) như có người không hiểu biết gì nhưng đã có ác ý dịch ầu Đạo Công Giáo sang tiếng Anh là Public Religion. Dịch như vậy cũng tương tự như người mới học tiếng Anh đã tự ý dịch nước đá (ice) là “water stone”! Cũng vậy, nếu biết tiếng Anh đủ và có đọc sách vở viết bằng Anh ngữ về các thuật ngữ (terms) của Kitô Giáo, thì tội tổ tông, người Anh Mỹ gọi là Original sin, người Pháp gọi là Péché originel, người Tây Ban Nha gọi là Pecado original, chứ không ở

đâu có từ ngữ “father’s sin” để chỉ tội tổ tông cả. Dịch kiểu này thì người Anh Mỹ không thể nào hiểu đúng ý của người dịch được.

Tóm lại, danh xưng phải chính xác về các vấn đề tôn giáo để tránh hiểu lầm hay xuyên tạc mục đích. Cụ thể, Đạo Công Giáo (Catholicism) là Đạo mà chính Chúa Giêsu đã khai sinh và giảng dạy để mang ơn cứu độ của Thiên Chúa đến cho mọi người thành tâm thiện chí muốn đón nhận để được cứu rỗi và sống đời đời. Giáo Hội Công Giáo là Giáo Hội duy nhất Chúa Kitô đã thiết lập để tiếp tục rao giảng và chuyển chở ơn cứu độ đó đến cho những ai muốn tiếp nhận. Giáo Hội này được đặt dưới quyền lãnh đạo của Đức Giáo Hoàng là Người duy nhất nối tiếp Sứ vụ chấn dặt đoàn chiên của Chúa Kitô với sự hiệp thông và vâng phục trọn vẹn của các Giám mục trong toàn Giáo Hội.

Đó là những nét đại cương để phân biệt Đạo và Giáo Hội Công Giáo với các Đạo cùng tôn thờ Thiên Chúa nhưng đang hoạt động bên ngoài Giáo Hội Công Giáo.

CHÚC MỪNG BỔN MẠNG

Hòa chung niềm vui cùng toàn thể Giáo Hội hoàn vũ mừng kính lễ thánh Anna, ngày 26/7 - lễ thánh Tôma Tông đồ, ngày 3/7.

CỘNG ĐOÀN LÒNG CHÚA THƯƠNG XÓT LIÊN GIÁO PHẬN Chúc Mừng Lễ Bổn Mạng

ANH TÔMA MARIA NGUYỄN THẾ QUYỀN, HH LCTX GP Xuân Lộc

CHỊ ANNA PHẠM THỊ HAY, HH LCTX GP Xuân Lộc

CHỊ ANNA NGUYỄN THỊ MAI, Hội LCTX GP Bà Rịa

CHỊ ANNA NGUYỄN THỊ KHẮN, CĐ LCTX GP Ban Mê Thuật

CHỊ ANNA NGUYỄN THỊ KIM, CĐ LCTX Tgp Huế

Nguyện xin cho sự nhiệt thành và can đảm của Thánh nhân, luôn là tấm gương soi rọi quý Anh/Chị trên bước đường phục vụ Giáo Hội.

PHÒNG MẠCH MIỄN PHÍ

NHỮNG CÁCH GIẢM CÂN, GIẢM BÉO ĐỘC HẠI NHƯNG NHIỀU NGƯỜI MÙ QUÁNG TIN THEO

SKĐS - Thay vì tập luyện và điều chỉnh chế độ dinh dưỡng phù hợp, nhiều người lựa chọn các biện pháp giảm cân cấp tốc, không phải vận động vất vả, ăn uống kham khổ mong sớm đạt mục tiêu cân nặng như ý.

Giảm cân, giảm béo là nhu cầu chính đáng của nhiều người, đặc biệt với chị em phụ nữ. Tuy nhiên, thay vì tập luyện và điều chỉnh chế độ dinh dưỡng phù hợp, nhiều người lựa chọn các biện pháp giảm cân cấp tốc, không phải vận động vất vả, ăn uống kham khổ mong sớm đạt mục tiêu cân nặng như ý.

Thực tế, tại các bệnh viện lớn như Bệnh viện Bạch Mai từng tiếp nhận các trường hợp bị suy kiệt, hạ huyết áp, đường huyết, tiêu chảy, loét dạ dày... thậm chí phải đánh đổi cả tính mạng do việc thanh lọc cơ thể sai cách hay uống các loại sản phẩm giảm cân.

1. Thanh lọc cơ thể (Cleansing hay Detox)

Bản chất detox là chế độ nhịn ăn và chỉ dùng một số loại nước hoa quả. Áp dụng nhiều nhất là chế độ nhịn ăn và uống nước pha muối (hoặc đường) với 8-12 quả chanh mỗi ngày.

Dù gọi là chế độ thanh lọc cơ thể, thải độc nhưng cho đến nay, các nhà khoa học không tìm thấy chất độc cụ thể nào được thanh lọc mà lại thấy nhiều chất chuyển hóa độc được sản sinh trong chế độ ăn kiêng.

TS dinh dưỡng Cao Thị Thu Hương phân tích, não là cơ quan vô cùng quan trọng. Khi giảm đột ngột khẩu phần ăn, chỉ dùng các loại thức uống như nước chanh, nước đường, mật ong... tuy có chất đường nhưng không thể cung cấp đủ chất cho cơ thể. Não thiếu năng lượng, cơ thể thiếu hụt vitamin, gây suy giảm chức năng nhiều cơ quan.

Lấy ví dụ, TS Cao Thị Thu Hương phân tích: "Detox bằng nước chanh vào buổi sáng rất hại cho đường ruột. Hay ốt pha vào nước hy vọng đốt cháy năng lượng nhưng lúc đói, nó kích thích niêm mạc dạ dày và kích thích nhu động đường tiêu hóa".

2. Dùng thuốc, thực phẩm chức năng, cafe giảm cân

Mới đây một phụ nữ 37 tuổi ở Hà Nội vì uống cafe giảm cân đã suýt chết. Sau khi uống cafe Hoàng Gia tới ngày thứ 3, chị thấy mệt, cảm giác khó thở, sang ngày thứ 4, sau uống 15 phút chị có cảm giác khó thở, lạnh toát, háo nước, hạ thân nhiệt đột ngột.

Đến khi bất tỉnh, co giật toàn thân, sùi bọt mép, tiểu tiện không tự chủ, chị được gia đình đưa đi cấp cứu. Kết quả chụp chiếu cho thấy não chị bị tổn thương.

Gói cafe giảm cân mà chị này sử dụng được gửi tới Viện Pháp y quốc gia xét nghiệm, cho thấy có chứa Sibutramine.

Theo BS Nguyễn Trung Nguyên - Giám đốc Trung tâm Chống độc Bệnh viện Bạch Mai, sibutramine (một hoạt chất làm giảm cảm giác thèm ăn) có nhiều độc tính và tác dụng phụ, nguy cơ biến chứng về tim mạch, đặc biệt là đột quỵ và nhồi máu cơ tim. Mỹ và châu Âu đã ngừng sử dụng chất này từ năm 2010.

Tại Việt Nam, năm 2011, Cục Quản lý dược đã đình chỉ lưu hành và thu hồi các thuốc chứa hoạt chất sibutramine do có tác dụng không mong muốn. Cục cũng đã rút số đăng ký của tất cả thuốc có chứa hoạt chất Sibutramine.

Không chỉ cafe giảm cân có thương hiệu Hoàng Gia do Công ty cổ phần Dược mỹ phẩm Hoàng Gia Phát sản xuất, nhiều sản phẩm cafe giảm cân của các nhãn hiệu khác cũng được quảng cáo rầm rộ trên các sàn thương mại điện tử.

Chất Sibutramine cũng từng được tìm thấy trong các sản phẩm thực phẩm chức năng/thực phẩm bảo vệ sức khỏe với lời quảng cáo giảm cân nhanh chóng, đã bị Cục An toàn thực phẩm (Bộ Y tế) áp dụng các biện pháp xử phạt.

Đơn cử như thực phẩm bảo vệ sức khỏe (BVSK) Viên uống giảm cân SEVEN DAYS (Lô sản xuất 202021109; ngày sản xuất 9/11/2020), thực phẩm BVSK Slim Phục Linh Plus; thực phẩm BVSK Slimming TIGI MAX 28; thực phẩm BVSK Feo dứa và Viên uống thảo mộc Mộc slim...

TS Trương Hồng Sơn, Viện trưởng Viện Y học ứng dụng Việt Nam, cảnh báo người tiêu dùng nên cảnh giác với các sản phẩm quảng cáo giảm cân siêu tốc. Bởi trong các sản phẩm giảm cân "ồ ạt" như vậy, có thể sẽ bị đưa thêm vào một số chất gây mất nước

và kích thích tăng chuyển hóa của cơ thể hoặc kích thích đốt cháy mỡ cơ thể. Tuy nhiên khi người dùng dùng uống thuốc thì cân nặng lại quay về như cũ.

Do đó, giảm cân bằng thuốc giảm cân không phải là biện pháp bền vững. Người sử dụng có thể phải đối mặt với nhiều tác dụng phụ do mất nước, buồn nôn, chóng mặt...

3. Nhịn ăn

Với niềm tin "cắt năng lượng đầu vào" sẽ giảm cân nhanh chóng, nhiều người lựa chọn giải pháp nhịn ăn triệt để nhất có thể.

BS Nguyễn Trung Cấp - Phó Giám đốc Bệnh viện Bệnh nhiệt đới Trung ương - phân tích, do nhịn ăn hoàn toàn, cơ thể bị thiếu năng lượng nên giảm chuyển hóa, vì thế từ ngày thứ 3 trở đi người ăn kiêng sẽ không còn thấy đói. Tuy vậy, cơ thể vẫn phải tiêu hủy các mô dự trữ như mô mỡ, mô cơ và phải sử dụng các sản phẩm chuyển hóa độc hơn để sinh năng lượng. Não thiếu năng lượng, giảm chuyển hóa nên người ta thấy suy nghĩ chậm lại, người ăn kiêng tự cảm thấy... "thanh thản".

Thiếu năng lượng nạp vào, theo phản ứng bản năng sinh tồn, cơ thể sẽ phải tìm kiếm nguồn thức ăn. Một số giác quan bị huy động tối đa: Mắt tinh hơn, tai thính hơn... Vì thế nhiều người lầm tưởng cơ thể được thanh lọc khỏe khoắn hơn.

Theo phân tích của BS Cấp, thông thường dự trữ năng lượng ở gan được hơn 1 ngày, dự trữ ở cơ và tổ chức mỡ được 1 tuần. Quá trình nhịn ăn nếu kéo dài, cơ thể khi hết nguồn dự trữ sẽ phải tiêu hủy các mô quan trọng (như: Mô cơ, mô mỡ...) để sinh năng lượng, thậm chí sẽ lan đến cả cơ tim và não dẫn tới tử vong.

Ngoài ra chế độ này có thể gây thiếu hụt vitamin, rối loạn nước điện giải trầm trọng hoặc gây suy giảm chức năng nhiều cơ quan.

Các bác sĩ khuyến cáo phương pháp giảm cân an toàn với hiệu quả giảm 10% cân nặng trong 8 tuần bao gồm 3 trụ cột chính: Chế độ dinh dưỡng hợp lý, chế độ vận động hợp lý và lối sống lành mạnh, tích cực. Nếu cân nặng giảm quá nhanh cũng ảnh hưởng không tốt tới sức khỏe.

Quỳnh An
(Tổng hợp)

Mục lục

✠ Lá Thư Linh Hưởng tháng 07/2022	02
✠ Sống Lời Chúa	03
✠ Học Hỏi Linh Đạo	
◆ Tìm hiểu TC Dung Nhan Lòng Xót Thương (B78)	13
✠ Tin tức & Sinh hoạt	
◆ Tin CDLCTX TGP Sài Gòn	17
◆ Tin HHLCTX GP Xuân Lộc	20
✠ DIỄN ĐÀN:	
◆ Mẫu nhiệm đức tin	24
◆ Làm sao để biết CTT đang hướng dẫn chúng ta	30
◆ Ngày Quốc tế ông bà và người cao tuổi	31
◆ Tuổi già	35
◆ Sự điên rồ của chiến tranh	39
◆ Vấn đề lãng phí	42
◆ Đấu tranh với tự đại	46
◆ Tâm sự của giọt nước mắt	48
◆ Thánh Gioakim và thánh Anna	52
✠ Giải đáp thắc mắc:	
◆ Đạo Thiên Chúa hay đạo Công giáo	55
✠ Phòng mạch miễn phí:	
◆ Những cách giảm cân, giảm béo độc hại	61